

6949.

ДИТЯЧИ

РУХ

15

Дитячий РУХ

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!
ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО
ХАРКІВСЬКОГО КОМІТЕТУ
ЛКСМУ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ
Харків, Палац Праці, II під'їзд, кв. 1
Телеф. 3-22-51.

З МІСТ

ВИХОДИТЬ ОДИН РАЗ НА МІСЯЦЬ

№ 15 (119)
ГРУДЕНЬ
1933

ДЕВ'ЯТИРІСЬ
ВІСНИК

Стор.

1. Вище класову пильність у ви-
ванні молодого покоління
6. Розмова тов. Андреева з піон-
ером Харківщини про рішення
листопадового пленуму ЦК і ЦК
КП(б)У.

Напередодні XII Всеукраїн- ського та XVII Всесоюзного партійних з'їздів

25. На зустріч XII та XVII.
27. Імени партз'їздів.
29. Піонери шахти „30“ готуються
з'їзду партії.
31. Н. Хазан. — Вчитись, боротись,
іти.

Всесоюзний конкурс на ви- щого вожатого та КСМ осередок

33. Листи учасників конкурсу.
35. У центральному штабі.
36. М. Волович — Шлях Миші Бр-
ського.

На допомогу вожатому

39. П. Долгополов — Як організу-
вати піонерську групу.
41. Н. Стеценко — За бойові
загони.
43. Про піонерські ланки.
44. Д. Каневський — Лозовські
нери-шефи телят.

Відгуки на лист Миші Остапчика

45. Х. Рубін — Вожатий — майбу-
тній педагог.
46. Моя думка: вожатий — це факт
47. Про заочні курси піонервож-
атів.
48. Заява та анкета до заочних ку-

Хроніка.

Обкладинка куд. Булаховського

ДИТЯЧИЙ РУХ — № 15 (119) — ГРУДЕНЬ — 1933 —

ОРГАН ЦК ЛКСМУ ТА ХАРКІВСЬКОГО
ОБКОМУ ЛКСМУ

Вище класову пильність у ВИХОВАННІ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ

Листопадовий пленум ЦК і ЦК
КП(б)У підбив підсумки господарсько-
культурного будівництва Радянської
України.

Постанови пленуму мають ви-
соке значення в подальшій боротьбі
за квітучу Радянську Україну —
невід'ємну складову частину великого
могутнього СРСР.

Глибоке усвідомлення й неухильне
здійснення рішень пленуму має ве-
личезну вагу для всієї роботи КП(б)У
і, зокрема, у більшовицькому ви-
ванні підростаючого покоління.

Ось чому першочергове завдання
кожного комуніста, кожного комсо-
мольця, кожного вожатого піонерза-
гону насамперед є — серйозне опра-
цювання постанов пленуму, усвідом-
лення їх величезної політичної ваги
для подальшого проведення ленінсь-
кої національної політики нашої
партії.

«На основі більшовицької ідуст-
ріалізації і соціалістичного перетво-
рення сільського господарства, на
основі твердого проведення генераль-
ної лінії партії, нещадної боротьби
проти опортунізму та націоналізму за
останні роки досягнуто вирішальних
успіхів у справі остаточної ліквіда-

ції колоніального стану
України та зв'язаної з цим станом
культурної відсталості».

У вільній від капіталістичного про-
блення Радянській Україні відкрито
величезні перспективи нечуваного
культурного розквіту й піднесення.

Лише від 1928 до 1933 року на
Україні побудовано, не рахуючи но-
вих вугільних та рудничних шахт,
386 нових підприємств.

За першу п'ятирічку в промисло-
вість України вкладено 5,3 мільярди
крб., з них понад 4 мільярди у важку
промисловість.

Бурхливе зростання соціалістичної
індустрії супроводиться втягненням у
промисловість великих мас робітни-
ків з українського села та збільшен-
ням питомої ваги українців у складі
пролетаріату України.

Загальна кількість робітників та
службовців на всіх дільницях соці-
алістичного господарства в УСРР —
4,4 млн., проти 2 млн. 1928 р.

1926 року в складі всіх робітників
та службовців було 49,9% українців,
1931 року — 59%.

Вирішальну роль у піднесенні со-
ціалістичного сільського господарства
відіграли успішне здійснення більшо-
вицької ідустріалізації нашої краї-

ни, в наслідок чого колективізовано 85% всіх селянських господарств, невпинно зростає технічне озброєння сільського господарства.

1932 року випущено сільсько-господарських машин у 9 разів більше, ніж 1912 року, а загальну суму 214,4 млн. крб.

На базі більшовицької індустріалізації та соціалістичної перебудови сільського господарства України міцно зросла українська соціалістична культура.

За царату Україна не мала жодної української школи, 1933 р. вчать в українських школах 4½ млн. дітей української національності (98% всіх дітей шкільного віку української національності).

500 тис. дітей нацменшостей вчать в школах рідною мовою. В інститутах, технікумах та робфаках — 350 тис. чол. робітників, селян та їх дітей, а до революції у вищих та середніх навчальних закладах України

вчилось лише 49 тис. чол. переважно дітей дворян, купців, чинозників, куркулів тощо.

Велика кількість науково-дослідних інститутів, бібліотек, театрів, кіно, клубів, літератури, біля 1.000 друкованих українських газет — наслідок справжньої лєнінської національної політики.

В той же самий час на Західній Україні поглиблюється криза капіталізму. Невпинно зростає безробіття. Робітники та селяни, вибиваючись останніх сил, неспроможні забезпечити собі й своїм дітям навіть напівголодного існування.

А про навчання й мріяти не можна. Коли 1917 р. на Західній Україні було 3420 українських шкіл, то тепер лише 790.

Неписьменність серед населення сягає понад 50%. Такий стан у Західній Україні, де планують поміщики та капіталісти, де лютує фашизм.

Робітники й трудящі Радянської України досягли великих успіхів у будівництві соціалізму в щільному братерському союзі з трудящими РСФРР та цілого Радянського Союзу, за безпосередньої великої допомоги союзного уряду, ЦК ВКП(б) та повсякденного керівництва й уваги з боку геніального вождя й вчителя трудящих усього світу — **т. Сталіна**.

«Партія досягла цих величезних успіхів у проведенні ленінської національної політики на Україні, вшент розвиваючи спроби російських великодержавних шовіністів, що виливали на окремі промарки партії, — зривати справу більшовицької українізації. Водночас партія розгромила спроби українських націоналістів та їхньої агентури всередині партії використати більшовицьку українізацію в інтересах зміцнення позицій української буржуазії, відриву України від Радянського Союзу, що означало б капіталістичну реставрацію».

Ще 1926-28 років комуністична партія більшовиків України викрила антипартійну групу Шумського, яка прикривала комуністичною фразеологією свою буржуазну реставраторську суть, здійснюючи на ділі директиви чужоземних імперіалістів, які через відокремлення України від Радянського Союзу намагалися відновити на Україні владу капіталістів та поміщиків і перетворити Україну на свою колонію. Уже тоді партія кваліфікувала шумський, що проповідує розрив України з центром міжнародної пролетарської революції — Москвою, як вияв українського фашизму.

Але останніх років, у період розгортання соціалістичного наступу цілим фронтом, коли партія перейшла до політики суцільної колективізації та ліквідації куркульства як класу, КП(б)У, послабивши свою класову діяльність та боротьбу з націоналі-

зом, прогледіла нові маневри класового ворога.

Окупація Мазьжурії та Північного Битая, посилення небезпеки воєнного нападу на СРСР, відверта пропаганда німецьких фашистів за відрив України від СРСР, виступ відомих польських фашистів (Салєга, Міцкевич) за антирадянський блок Польщі з фашистською Німеччиною, пряма підтримка української контрреволюції німецькими фашистами і англійськими твердолобими — активізували російських та українських біловардівців, російських великодержавних шовіністів та українських націоналістів, що підтримуються всією контрреволюцією, в тому числі й троцькистами. Ця класово-ворожа плеяда в новій обстановці змінила свою тактику, об'єднавшись на загальній платформі відриву України від СРСР та боротьби з міжнародним більшовизмом.

Послаблення більшовицької діяльності багатьох парторганізацій дало можливість українським націоналістам пролізти до колгоспів, радгоспів, МТС, земельних органів, культурних закладів і навіть до лав партії. Виконуючи доручення німецького та польського фашизму, прикриваючись часто партійним квитком, вони «тихою сапою» творили свою підлу підірвну роботу, допомагаючи інтервентам у їхніх планах відірвати Україну від СРСР. Їхню роботу полегшило виселення й оформлення нового націоналістичного ухилу в лавах КП(б)У, очолюваного Скоринником, ухилу, якого недовбачила КП(б)У і її Центральний комітет.

Через послаблення більшовицької діяльності ряду партійних організацій контрреволюційні елементи при сприянні деяких «комуністів» розставляли своїх людей у наркоматах і вишпальних культурних закладах (Наркомос, Наркомзем, Наркомпост, ВУАМ-ЛН, С.-Г. Академія, Всеукраїнська

академія наук, Інститут шевченківства й інш.).

Під маркою українізації націоналісти контрреволюціонери здійснювали буржуазні націоналістичні методи відчуження трудящих різних націй, розпалюючи національну ворожнечу.

Вони намагались по своєму виховувати підростаюче покоління.

Найближчі помічники Скрипника (Естернюк, Бадан, Лозинський та інш.), викриті славетним ДПУ, остаточно розшифровані, як відверті польські та німецькі шпигуни, що в шільному зв'язку з керівниками української контрреволюції Винниченком, Грушевським, Шаповалом і інш. готували петлю робітникам та селянам України.

Скрипник, під натиском націоналістичних та куркульських елементів, ще 1923 року при обговоренні питання про об'єднання радянських республік виступив проти утворення єдиної союзної держави. Тоді ж він намагався підмінити боротьбу на два фронти—проти російського великодержавного шовінізму і місцевого націоналізму — на боротьбу тільки проти великодержавного шовінізму.

«Звідси систематична лінія Скрипника і очолюваного ним націоналістичного ухилу на послаблення господарських державних і культурних зв'язків України з іншими радянськими республіками, на послаблення Радянського Союзу, на максимальний відрив української мови від російської, на заміну схожих з російськими слів в українській мові на польські, чеські, німецькі, тенденції до проведення насильницької українізації в школі».

Лише після постанови ЦК ВКП(б) від 24 січня 1933 року та **вказівок т. Сталіна** партійна організація України в більшовицькій боротьбі за виправлення помилок, припущених у керівництві сільським господарством та практичним проведенням націо-

нальної політики, нанесла нещадного удару й розгромила контрреволюційні та націоналістичні елементи, викрила націоналістичні помилки Скрипника. Все це дало змогу вивести сільське господарство України з ганебного прориву. Все це показало, що можуть зробити більшовики за короткий час при правильному керівництві. Але ще далеко не все зроблено.

Пленум ЦК КП(б)У поставив перед партійною організацією України бойові завдання, здійснення яких має забезпечити перетворення України на **«квітучий непохитний форпост Радянського Союзу»** (Постишев).

«Дальше проведення більшовицької українізації, нерозривно зв'язане з інтернаціональним вихованням мас, повинно відбуватися на основі непомірної боротьби на два фронти — проти великодержавного російського шовінізму та українського націоналізму, на основі справжнього забезпечення більшовицького партійного провуду будівництвом української соціалістичної культури.

Великодержавний російський шовінізм є, як і раніше, головна небезпека в масштабі цілого Радянського Союзу та всієї ВКП(б). Але це ніякою мірою не суперечить тому, що в деяких республіках СРСР, особливо на Україні, тепер головна небезпека є місцевий український націоналізм, що зникається з імперіалістичними інтервентами».

«Той, хто намагається хоч найменшою мірою послабити або підірвати зв'язок України з Радянським Союзом, хто сіє ворожнечу між трудящими радянських республік, той робить справу ворога, справу української та російської контрреволюції, той віддає український народ на з'їдення польським і німецьким поміщикам і капіталістам.

Дати нищівну відсіч усім спробам розірвати або послабити зв'язок України з Радянським Союзом, зміцню-

зати цей зв'язок, виховувати українські народні маси в дусі інтернаціоналізму та зміцнювати бойову революційну єдність трудящих мас усіх радянських республік проти міжнародного імперіалізму та внутрішньої націоналістичної і всякої іншої контрреволюції — таке тепер на Україні найважливіше завдання партії». (З постанови листопадового пленуму ЦК і ЦКК КП(б)У)

Завдання вожатих піонерських загонів полягають зараз у тому, щоб довести до свідомості кожного піонера, кожного учня ухвали пленуму. На кожній роботі скрізь і всюди виховувати піонерів та школярів у неупокореній боротьбі за чистоту ленінської національної політики нашої партії, в безмежній любові до Радянського Союзу.

Саме зараз, більш, ніж коли, треба піднести інтернаціональне виховання на найвищий ступінь.

Не можна забувати й на хвилину, що контрреволюційні елементи прикладають всіх зусиль, щоб вплинути на дітей. Ще немало їхніх агентів сидять у наших школах, органах народної освіти і творять свою шкідливу роботу.

Нещадно викривати всі їхні спроби прищеплювати дітям націоналістичні ідеї, притуплювати класову свідомість наших дітей — таке завдання піонерорганізації, таке завдання кожного вожатого, кожного працівника серед дітей, кожного вчителя

Розгорнути творчу художню, самодіяльність та ініціативу дітей, організацію нових дитячих клубів, бібліотек, технічних, сільсько-господарських та екскурсійних станцій — краща відповідь на постанови пленуму ЦК КП(б)У.

Ми йдемо до XII Всеукраїнського та XVII Всесоюзного з'їздів партії.

Більшовицьку зустріч долуге країна трудящих з'їздом своєї партії. Заводи, фабрики, шахти, рудні, колгоспи й радгоспи в соціалістичному змаганні завойовують честь рапортувати комуністичній партії про нові перемоги у викопанні господарських планів.

Перед піонерською організацією, перед школою наближення партз'їздів ставить завдання — покращити свою роботу в боротьбі за високу якість навчання, за зразкову дисципліну, за культурність і порядок у школі.

Секретар ЦК ЛКСМУ тов. Андреев на обласних зборах харківського піонерактиву накреслив ясні й точні шляхи, які має йти готування до з'їздів партії в піонерській організації.

Ми повинні домогтися, щоб кожен піонерський загін, кожна школа билися за високу честь рапортувати партійним з'їздам своїми ділами на фронті боротьби за опанування знань, за дисциплінованість і культурність кожного школяра.

До цього закликає нас більшовицька партія і ленінський комсомол.

НА БОЙОВИХ ТРАДИЦІЯХ ПАРТІІ ТА КОМСОМОЛУ ВИХОВУЙМОСЬ ВІДВАЖНИМИ БІЙЦЯМИ ЗА РОБІТНИЧУ СПРАВУ

*(Розмова т. Андрєєва з піонерактивом Харківщини
про рішення листопадового пленуму ЦК і ЦКК КП(б)У)*

Рішення об'єднаного листопадового пленуму Центрального комітету і Центральної контрольної комісії Комуністичної партії більшовиків України треба знати не лише комуністам та комсомольцям, а й кожному піонеріві, кожному школяреві, бо ви всі теж є активні учасники соціалістичного будівництва.

Рішення пленуму ЦК та ЦКК КП(б)У вам треба вивчати тому, що вони мають виняткове значення для виховання молоді і дітей. Особливе значення для виховання молоді та дітей мають рішення пленуму про національне культурне будівництво на Україні.

Партія закликала робітників до боротьби

Ви знаєте, що раніше на Україні, яка тепер є радянська, владарювали поміщики, капіталісти, куркулі, генерали. Вони грабували робітників та селян. Тільки їм та їхнім дітям жилося добре. Поміщики й капіталісти придушували робітників та селян України, всіляко їх утискували, пригнічували, експлуатували. Цих поміщиків і капіталістів робітники та селяни України спільно з російськими робітниками, спільно з робітниками Грузії, Білорусі і робітниками інших національностей вигнали. Одні робітники та селяни України, безумовно, вигнати поміщиків не зуміли б. Їм удалося це зробити лише тому, що вони об'єдналися всі разом. Ось, коли взяти вас усіх, адже ви всі разом

зможете дуже багато зробити, а коли взяти окремо кілька чоловіка, то ваші сили будуть значно слабші. Так і тут—робітники та селяни перемогли тільки через те, що вони всі разом об'єдналися, всі разом стали виганяти поміщиків, капіталістів експлуаторів, своїх гнобителів. Робітники та селяни перемогли під керівництвом нашої комуністичної партії. Партія вела їх на боротьбу. На чолі цієї партії стояли такі геніальні люди, як т. Ленін і т. Сталін (оплески, вигук з місць «Хай живе тов. Сталін!»). Трудящі прогнали всіх капіталістів і поміщиків під керівництвом цих великих вождів нашої партії та робітничого класу цілого світу.

Бурхливе будівництво розпочалось у країні

Але куди ж поділися вигнані капіталісти та поміщики? Що стало з ними, з цими колишніми управителями України? Частина з них втекла за кордон, але не втратила надії знову повернутись на територію України, повернути собі ту землю і ті заводи, які в них відібрали робітники та селяни. Але частина з них лишилась на території радянської України. Вони почали перефарбовуватись, пристосовуватись. Лехто з офіцерів, генералів поміщиків куркулів пішов у рахівники бухгалтери, вчителі й ін., а лехто проліз на заводи, до радянських установ і в інші місця. І ось після того, як розгромили всіх генералів поміщиків, капіталістів прогнали їх, — робітники та селяни за проводом комуністичної партії почали пербудовувати своє господарство. Спочатку піднімали зруйноване господарство, яке досталося робітникам та селянам, по тім почали споруджувати нові, небачені фабрики та заводи, стали швидко будувати їх. Заводи й фабрики робітники та селяни будували швидко через те, що вони і в цій справі об'єдналися усі разом — росіяни й українці, грузини, білоруси — об'єдналися у могутній великий Союз Радянських Соціалістичних Республік. Передові республіки нашого Союзу допомагали тим, що відставали, виходити в передові ряди.

Коли взяти Радянську Україну, яка є частина СРСР, то лице її зовсім змінилось. Україна стала цілком іншою, ніж

вона була раніш, за капіталістів та поміщиків. За короткий час на Україні ми побудували багато нових соціалістичних гігантів. Вам треба буде в дальшому вашому житті обов'язково познайомитись з такими, наприклад, гігантами, побудованими робітниками та селянами, як Дніпрельстан. Ви, очевидно, всі найближчим часом ознайомитеся з таким потужним гігантом, яким є Харківський тракторний завод. Зараз закінчується будівництво потужного машинобудівного заводу в Краматорську, який має дуже складне, дороге устаткування. Так, наприклад, там є один стругальний верстат, який коштує 350 тисяч крб. золотом. Пущено Луганський завод, що робить такі паротяги, яких ви ще й не бачили. Побудовано величезні домни, шахти і цілий ряд інших підприємств на нашій Радянській Україні. Від 1928 року до 1932 р. побудовано 386 нових підприємств. Усі ці підприємства є гордість робітників та селян.

А ось гляньте на цифри — скільки ми всього виробляємо і чого ми добились. Наприклад, продукція усієї промисловості, яка розміщена на Україні, виросла, порівняно з тим, що було до існування радянської влади, майже в чотири рази. Потужність електростанцій виросла, рівняючи з тим, що було раніше, в шість разів. Випуском чавуну Україна випередила цього року Англію, а 1913 року Україна випускала чавуну втричі менше, ніж Англія. Ми стали більше добувати вугілля. В нашій країні стали робити

трактори, автомобілі, літаки, танки. У нас уже тепер на Україні є близько 50 тисяч тракторів, близько 5 тисяч комбайнів 1930 року у нас було тільки 700 вантажних машин, а 1933 р. ми маємо вже 8 тисяч цих машин.

А коли вирости нові підприємства, то й кількість робітників стала більша. На Україні 1914 р., тобто за влади капіталістів, було лише 642 тис. робітників, що працювали на заводах. Тепер ми маємо 1.218.000 робітників, тобто вдвічі більше.

Всього цього досягла наша партія, робітники та селяни через те, що вони вигнали як із Росії, так і з України й інших республік, куркулів, поміщиків та капіталістів.

Більшовики вказали шлях до заможного життя

Але ось, коли більшовики будували ці великі гіганти—фабрики та заводи, чи могли більшовики та робітники лишити осторонь сільське господарство? Ні, не могли. Хоч там землю мали бідняки та середняки, але там ще були куркулі, і самі господарства бідняків та середняків були роздрібнені, не були об'єднані між собою.

Більшовики й робітники поставили собі завдання — створити колгоспи, організувати селян-одноосібників у колективи, щоб вони не працювали кожний сам по собі, а працювали колективно. Наша партія покликала бідняків та середняків вступати в колгоспи. Вони рушили в колгоспи, і тепер на Україні переважна більшість (85%) селян — в колгоспах.

А ось коли ви поглянете на Західну Україну, яка знаходиться по той бік наших кордонів, то там скорочується промисловість, закриваються фабрики та заводи, зменшується робітничий клас. На Західній Україні кількість робітників зменшилась за останні чотири роки на 40%, тобто, коли було 100 робітників, то лишилось тільки 60. Решта ж де? Решта стали безробітними. На Західній Україні втричі більше безробітних, ніж працюючих. Зовсім не те у нас, у Радянській країні. Хто, наприклад, із ваших батьків безробітний? Адже нікого немає. Всі можуть дістати роботу. Безробіття в нас немає.

Що ж треба було зробити, коли створили ці колгоспи? Треба було більшовикам та комсомольцям України добре керувати ними, добре піклуватися про ці колгоспи, справді зміцнювати їх, зробити їх більшовицькими колгоспами, не допустити в них куркулів, різних шкідників.

А у більшовиків та комсомольців України вийшло навпаки 1932 року. Колгоспи створили, але замість того, щоб піклуватися про них як слід, керувати цими колгоспами, вони керували погано, погано піклувались про них, погано доглядали їх, погано пильнували за класовим ворогом, щоб він не проліз у колгоспи, щоб усякий ворожий елемент не проліз у колгоспи. А раз не дбали, то й вийшло,

що в колгоспи проліз класовий ворог — куркулі, шкідники, петлюрівці, махновці, націоналісти.

Вони пролізли в колгоспи, до правлінь колгоспів, як голови і члени правлінь, пролізли в окремі партійні організації, при цьому не тільки рядовими членами, але й на активну роботу. Вони пролізли в різні установи, особливо в навчальні заклади, у школи, у виші, в технікуми, особливо до Наркомосу. Вони пролізли в комсомол і навіть не як рядові комсомольці, а як активні робітники.

А раз вони туди пролізли, що вони стали робити? Що можуть робити класові вороги? Адже вони не можуть будувати хороше життя для колгоспників і турбуватись про них. Вороги наші стали розкрадати колгоспне добро, стали організовувати погану роботу в колгоспах, стали агітувати селян проти радянської влади. Вони стали говорити про те, що ось, мовляв, «на що ви працюєте? Працюйте не працюйте, а у вас Москва забере все. Краще ви не виконуйте ніяких планів, а беріть усе со-

бі». І їм, цим ворогам, через те, що ми погано стежили, через те, що більшовики України й комсомольці припустили тут велику помилку (а це зветься пригупленням класової пильності), їм, нашим ворогам, удалося, через нашу погану роботу зробити прорив у сільському господарстві України.

А що значить прорив? Прорив, хлоп'ята, в сільському господарстві — це справа дуже серйозна. Прорив, він дуже відбивається на житті колгоспників та робітників, на стані нашої країни. До чого цей прорив призвів? Він призвів до того, що держава минулого року дістала дуже мало хліба. Ми не дали державі кількості хліба такої, яку повинні були дати. До того ж багато колгоспників лишились без хліба.

Ось тут є хлоп'ята з колгоспів, які знають, як важко було минулого року, особливо весною цього року.

Чи можна було терпіти такий прорив, терпіти такий стан, який був минулого року? Терпіти такого стану не можна було.

Зробити всі колгоспи більшовицькими

А чому, хлоп'ята, створився такий стан на Україні? Хто винен у цій справі?

Деякі говорили про те, що винні лише колгоспники, що колгоспники, мовляв, погано працюють, вони мало звертають уваги на дисципліну і тому вони й винні. Тоді, як ви це, мабуть, пам'ятаєте, тов. Сталін на січневому пленумі ЦК партії виступив і прямо сказав усім більшовикам, особливо більшовикам

і комсомольцям України, що винні не колгоспники, не селяни, а винні ми, більшовики. Через те, що ми погано працювали, погано керували сільським господарством, припустили величезні помилки в цій справі, прогледіли класового ворога, тому то й були такі наслідки.

Тов. Сталін сказав, що для того, щоб поправити справу з сільським господарством, більшовикам треба краще керувати

сільським господарством, і тоді справа піде краще. Але, крім того, він сказав і колгоспникам на з'їзді колгоспників: а вам теж треба чесно працювати, не припускати розкрадання громадської власності, не припускати крадіжок, краще ставитись до машин та колгоспного добра, зміцнювати трудову дисципліну.

І тов. Сталін тоді прямо поставив перед більшовиками, комсомольцями, перед усіма колгоспниками таке завдання:

Найближчим часом зробити всі колгоспи більшовицькими, а кожного колгоспника зробити заможним.

І ось для того, щоб виконати це завдання, Центральний комітет партії ухвалив постанову, в якій говорилось, що треба зміцнити партійні організації України, що туди треба дати хороших більшовиків на допомогу, щоб вони взяли як слід за сільське господарство і підняли його. І ось, хлоп'ята, до нас на Україну прислали цілий ряд більшовиків і серед них нам ЦК партії віддав такого випробуваного більшовика, який не раз показав, як треба битись за справу більшовицької партії.

ЦК ВКП(б) надіслав до нас секретаря ЦК ВКП(б)—П. П. Поштишева. (Оплески).

Слово більшовиків—міцне слово

Більшовики й комсомольці України дали т. Сталіну і всій більшовицькій партії слово про те, що протягом найближчого часу сільське господарство України вони виведуть з прориву і поставлять його в ряди передових господарств у нашому Радянському Союзі.

А ви знаєте, що коли більшо-

Кращий піонервожатай А. Чмельов (с. Борова Ізюмського р-ну). Був на зборах піонерактиву Харківської області

Дали, товариші, нам на допомогу насіння, тому що, як ви знаєте, у нас насіння тоді не було. Дали хліба для того, щоб колгоспників піддержати, подати їм допомогу, дали фураж для того, щоб скотину підкормити, щоб вона працювала, дали нам допомогу тракторами.

Більшовики дають слово, то його треба завжди виконати. Більшовицька партія слів на вітер не кидає і коли більшовик дає слово, але не виконує його, — він поганий більшовик.

І вам треба так поставити справу що коли піонер дає слово, але цього слова не виконує, — це вже поганий піонер.

Як більшовики та комсомольці України почали виконувати свою обіцянку?

Перше, що вони зробили, — і особливо зробив **Павло Петрович Постишев**, — вони викрили всі помилки. Українська організація показала свої помилки всім партійцям, комсомольцям, pionерам, трудящим і на основі цього мобілізувала партійців і комсомольців на кращу роботу.

Друге, що вони зробили, — створили політвідділи, відібрали туди найкращих більшовиків як і з партії, так і з комсомолу, послали їх на село.

Третє — ми почали очищати партію і комсомол. почали очищати установи від класово-ворожих елементів. Дуже багатьох вигнали з партії, з комсомолу, з колгоспів, з різних установ за цей рік. Особливо вигнали багатьох після того, як тов. **Постишев** виступив на червневому пленумі ЦК партії і міцно поставив питання про націоналістів — запеклих ворогів радянської влади і нашої партії.

Четверте — покликали робітників міста до кращої роботи на селі. На допомогу селу були закликані всі комуністи і комсомольці міста. Було оголошено похід робітників за те, щоб допомогти селу краще працювати. Міські організації, робітники і комсомольці багато зробили, щоб ліквідувати прорив.

П'яте — перебудували керівництво селом. стали більше іздати на село, краще знати, що

робиться на місцях, що робиться в колгоспах. почали притягати до відповідальності всіх, хто керував лише папірцями

А ви самі знаєте, скільки разів ви, pionери, і ми, комсомольці, за цей час могли особисто говорити з **Павлом Петровичем Постишевим**, скільки разів ми слухали **Павла Петровича** про те, як треба працювати, скільки разів він нам писав листи, закликав нас.

Це й говорить саме про конкретне, про бойове керівництво, яке проводиться останнім часом на Україні. Це, товариші, відіграло велику роль, мобілізувало всю партію, весь комсомол на кращу роботу.

Шосте — стали з колгоспниками краще працювати, зльоти, збори з ними проводити, більше з ними розмовляти, організувати змагання серед них.

Ми, комсомольці, раніше погано працювали на селі. Нікуди не годилась наша робота. Багато комсомольців, замість працювати на полі, на виробництві, сиділи в різних установах. Тепер більшість комсомольців працюють у бригадах, працюють на виробництві. Комсомольці були застрільниками створення ударних бригад. Їх багато створено, цих ударних бригад. З лідарями стали боротись, створювали дружини для охорони громадської власності. А коли стали комсомольці краще працювати, то за ними стала тягтись і колгоспна молодь.

В ударній роботі батькам допомагали діти

Велике місце в допомозі батькам працювати на селі посіли ви — юні pionери.

Цього року pionери у нас працювали дуже добре. Більшість хлоп'ят допомагали партії та

комсомолові в тому, щоб витягти сільське господарство з прориву. І тут, товариші піонери, теж не можна не відзначити тієї великої ролі, яку відіграв **П. П. Постишев**. Він постійно турбувався про те, щоб ми піонерів залучали до активної участі, до всієї боротьби нашої партії. Павло Петрович сам виявляв велике піклування про дітей і до цього зобов'язував усіх нас, комуністів, комсомольців і всіх трудящих.

Що в нас робили піонери? Піонери охороняли хліб. У них були створені дозори. Піонери збирали колоски. Неначе просте діло, а гляньте,—ці колоски і дали державі десятки тонн хліба. У нас було дуже багато піонерів, які в полі під час перерв, а також по хатах, роз'яснювали колгоспникам закони нашої партії та уряду. Працювало багато та-

ких піонерів-активістів, які звалися політчитцями. Міські хлоп'ята допомагали сільським хлоп'ятам, посилали бригади на допомогу, самі їздили на роботу в колгоспи, організовували культурну роботу в полі.

Скільки ентузіазму, ініціативи, любови до справи виявили діти, допомагаючи батькам у наполегливій праці на колгоспних полях!

А в одному місці (це було в Козельщині, Харківської обл.) хлоп'ята привчили собі на допомогу в охороні врожаю собаку Букета. І ось цей собака, разом з піонерами, охороняв хліб. Після того злодії та крадії ще більше стали боятись піонерів.

Непогано попрацювали піонери цього року, і особливо добре у нас працювали піонери в Харківській області.

В піонерській сім'ї зростають герої

У нас, товариші, цього року виросло із піонерів багато справжніх героїв. Ви їх знаєте. Вони підписали рапорт **П. П. Постишеву** — 30 чоловіка. Їх знає вся Україна. Про цих хлоп'ят складають книжки, написані пісні. Але героїв у нас тепер не 30 чоловіка, а багато більше. В кожному районі є не один герой, а дуже багато справжніх героїв. Ось вам герої, кращі із кращих хлоп'ят радянської України:

Наталя Уриваєва (оплески), вона тут присутня. Наталя — голосва піонерського загону. Наталін загін зібрав 98 центнерів колосків, організував валку ім Постишева на 27 центнерів. Сама Наталя ще в хлібозаготівельну кампанію минулого року виявила

не одну куркульську яму з закопаним хлібом. Ось вам один герой, який виріс із самих піонерів, із самих дітей. На таких, як Наталя, повинні рівнятися всі ви, всі діти Радянської країни.

А ось **Льоня Живанов**. Йому 13 років. Він був дозорним колгоспного врожаю і, коли пас колгоспних корів, він завжди стежив—чи не бродять де куркульські «парикмахери». І ось Льоня Живанов одного разу застав на хлібі куркульку, яка стригла колоски. Він не перелякався, відібрав колоски, а суд притяг цю куркульку до відповідальності. Тепер цього Льоню знає й поважає кожний чесний колгоспник.

А ось **Саша Сахаровський**, піо-

нер Харківського авіозаводу. Він не дав зіпсуватись 35 центнерам хліба в деркачівському колгоспі ім. Борщилова. Під час виїзду бригади на село ввечері було виявлено ненакритий хліб. Під керівництвом Саші розшукали брентенти, накрили хліб і отак запобігли зіпсуттю колгоспного хліба.

А ось ще один — Вітя Тимошенко, голова піонерського загону ягівського колгоспу. Його знає кожен колгоспник. Під час обідньої перерви він читав колгоспникам газети, книжки та ще й брата свого завербував у читці.

Цих героїв дуже багато. Виросли юні герої на допомогу більшовикам на допомогу колгоспникам, на допомогу своїм батькам.

Ми залучали дітей до цієї роботи не лише через те, що вони можуть дати нам багато в розумінні збереження хліба (це, звичайно, теж має значення), але, головне, через те, що ми хочемо наших піонерів, наших дітей з самого раннього віку виховувати в дусі відданості нашій партії, в дусі героїчної боротьби. Ми хочемо, щоб кожний піонер, кожен школяр з раннього віку знав, що таке громадська

НАТАЛЯ УРИВАЄВА

Вона була ударницею в охороні колгоспного врожаю. Тепер вона — ударник навчання

власність, охороняв цю громадську власність і боровся за те, щоб вона була священною і до неї не прикладав би рук жоден класовий ворог.

І ось за цей рік наші піонери,

школярі піднялись досить високо на рівень розуміння того, що таке громадська власність, і чимало у нас тепер відважних бойових хлоп'ят, бійців за охорону цієї громадської власності.

Волю більшовицької партії прорив ліквідовано

Ось, товариші піонери, добре попрацювала партія а під її керівництвом добре попрацювали комсомольці, піонери, добре попрацювали всі трудящі.

Але що ж вийшло з цього, як у нас тепер справа на Україні?

Останній пленум ЦК нашої партії, підбиваючи підсумки проведеної роботи на селі, сказав, що на Україні ми прорив у сільському господарстві ліквідували.

Ви знаєте, що вороги (і про це нас Павло Петрович попереджав). Вороги говорять навпаки: що ніякого, мовляв, прориву ми не ліквідували, а деякі ухитряються заявляти, що взагалі прориву не було і що ми просто підняли шум навколо цієї справи. Це неправильно. Прорив у нас був великий але ми його ліквідували протягом десяти місяців. Чому ліквідували? Тому, що наша більшовицька партія, наші комсомольці, наші піонери під керівництвом тов. Сталіна (оплески) так взялися за роботу, що за десять місяців ліквідували це велике відставання в сільському господарстві. Хліба ми тепер здали державі більше, до того ми вже здали хліб повністю до Жовтневих роковин, не так, як минулого року, коли ми затягли заготовлю до самої весни.

А що дісталося колгоспників в наслідок чесної, наполегливої праці? Багато одержали колго-

спники, які добре попрацювали. Ось я вам наведу приклад про одного комсомольця. Цей комсомалець, тов. Мішуглі, нагороджений тепер орденом Леніна. Він сам з Одеської області, але таких комсомольців чимало у нас і в Харківській і в інших областях. Так ось цей колгоспник, комсомолец одержав тепер хліба близько тисячі пудів, та потім ще й грішми одержав чотири з половиною тисячі.

Наша партія говорить: в першу чергу колгосп повинен здати хліб державі за планом, а з того хліба, що колгоспник одержав за трудодні, — жодного пуда не брати, а все йому лишити. Більшість колгоспників хліб тепер мають і будуть з хлібом.

Ось що ми маємо після цієї роботи, яку ми всі провели.

Але чи все зробили більшовики, комсомольці й піонери України на селі? Ще не все. Ще багато, дуже багато нам треба працювати. Більшовики України, ми, комсомольці, і ви, піонери, не повинні самозаспокоюватись, ми не можемо тепер гірше працювати. Ми повинні зараз працювати краще. Нам треба, щоб усі колгоспи були більшовицькими колгоспами. Нам треба, щоб у кожного було багато хліба, щоб у кожного колгоспника було багато птиці, скоту, щоб було більше корів, овець, свиней. І треба.

щоб зараз на селі було більше клубів, театрів, кіно, музики, щоб кращими були наші школи. Роботи ще багато. І майбутнього року ми повинні з вами

мати значно кращий урожай. А це залежить від нас. Нам треба краще працювати. Ще краще, ніж ми працювали з вами цього року.

Піонерам добре вчитися—насамперед

Але що потрібно вам тепер робити?

Вам треба, звісно, перш за все, більш за все вчитись. Ви повинні вчитись добре, щоб із себе скоріше підготувати добрих комбайнерів, трактористів, механіків, агрономів, учителів, авіато-

рів, танкістів і т. д. Для цього треба краще вчитись.

Але ви своє навчання повинні поєднувати з посильною допомогою в роботі колгоспів, пов'язувати навчання в школі з громадською роботою.

Несіть культурне життя в кожну хату

А що ж все таки треба вам робити, крім навчання?

Вам треба гусей розплодити на селі, курей розплодити. Прикожній школі повинні бути хороші курятники, у кожного піонера повинні бути гуси, кури і т. д. Адже це теж потрібно для робітників та селян. Вам треба шефствувати над теличками, лошатами, як слід боротись за хорошу, культурну, затишну школу, за чистого, охайного учня, щоб він ходив чисто одягнений, умитий. Треба створювати міцні групи, які турбувались би, щоб у школі було тепло, не було вибитих шибок, щоб у школі було затишно, щоб у школі всі були культурними справами зайняті.

Зараз на селі кожен піонер повинен взятися за культурні спра-

ви, поставити перед собою таке завдання: там, де є піонери та комсомольці, їхні хати повинні бути найчистішими і найкультурнішими дворами. Організуйте похід за чисту хату, за радіо, за кіно. Організуйте драматичні і хорові гуртки, музичні, вчіться музики, грайте. Нам треба, щоб у колгоспах був не тільки хліб, але щоб і музика звучала веселіше, голосніше дзвеніла більшовицька пісня, щоб колгоспи зажили культурним життям.

А ви, міські хлоп'ята, повинні допомагати сільським хлоп'ятам. Ви ще в цих культурних справах не допомагаєте. Ви повинні посилати їм гармонії, балалайки, шахи, дамки, все, що ви можете послати, щоб вони почали там краще жити.

Лише в країні Рад безмежним піклуванням оточені діти

Життя стало в нас тепер інше. Колгоспи у нас поправились. Безробіття у нас на Україні не-

має, як і в цілому Радянському Союзі. Квартيري для робітників стали у нас кращі, міста ростуть

у нас дуже швидко. Особливо ви можете спостерігати це по Харкову. До того у містах збільшується кількість українського населення.

Ось гляньте, що робиться зі школами в радянській Україні і що робиться з школами на Західній Україні. На Західній Україні кількість шкіл і учнів скорочується. Коли 1917 року там було українських шкіл 3420, то тепер, 1933 р., лишилось тільки 790. Решту шкіл закрито або перетворено на польські школи. Близько 845 тисяч дітей українців позбавлено на Західній Україні шкіл рідною мовою.

На радянській Україні навпаки — кількість шкіл і учнів увесь час збільшується. 1922 року у нас в українських школах навчалось лише 700 тисяч дітей, а 1933 р. навчається в українських школах 4½ млн. дітей, або 97% усіх дітей шкільного віку української національності. А крім цього, є й школи для російських хлоп'ят, для німецьких, для єврейських, для польських. У вищих навчальних закладах у нас теж більше народу стало. По цих закладах вчиться 112 тис. чоловіка. І з них 85 тисяч робітників та селян, тобто 76%, а до революції у нас у вищих навчальних закладах на Україні вчилось тільки 26 тисяч. А хто вчився? Діти дворян, купців, діти поміщиків. Із робітників там були лише окремі одиниці. Дітям робітників і селян неприступні були ні виші, ні школи.

Росте в нас кількість українських театрів. Чимало в нас є театрів і кінотеатрів для дітей, куди діти можуть ходити. Більше у нас видається газет, книжок. Ось, наприклад, за один день у нас виходить 3.876.000 прим. га-

зет. Це, не рахуючи різних многотиражок та стінних газет. У нас тепер навіть піонери та діти мають свої газети, журнали. Є газети, журнали для дітей різних національностей. Крім українських газет, є в нас польські, німецькі, єврейські, грецькі, болгарські. Для того, щоб видавати більше хороших книжок для дітей, партія утворила спеціальне дитяче видавництво. Книжок у нас і тепер багато, але буде ще більше і книжки будуть кращі і все це для дітей трудящих.

Наша партія і уряд увесь час піклуються, щоб діти робітників та селян України, як і цілого Радянського Союзу, жили краще, щоб вони були здорові. Партія й уряд добились того, що в значній кількості шкіл дають дітям гарячі сніданки. 1933 року було охоплено таборами, курортами, санаторіями й майданиками 1.900.000 дітей. Партія й уряд турбуються і добились уже великих успіхів у тому, щоб розгорнути серед вас фізкультуру. Коли в капіталістичних країнах турбуються тільки про дітей капіталістів, поміщиків, куркулів, то наша партія, наш радянський уряд турбується про дітей трудящих. Скрізь, і в піонерських таборах, і в санаторіях і на курортах у нас у більшості робітників і селянин. Хіба денебудь у капіталістичних країнах приділяється стільки уваги дітям робітників та селян? Звісно, ні. Там приділяють увагу дітям, але яким дітям? Дітям фабрикантів, капіталістів, поміщиків.

Життя в нашій країні стало інше. Порівняти його з життям, що раніш було, не можна.

Чому, хлоп'ята, у нас усе це робиться? Чому на Заході, на

Сході робітники та селяни, їхні діти цього не мають? Тому, що у нас господарюють самі робітники та селяни, у нас керує більшовицька партія, партія Леніна, у нас веде нашу партію робітників, селян, комсомольців і піонерів, такий вождь, який ніколи, ні за що не дасть пощади капіталістам і куркулям—це наш вождь тов. Сталін (бурхливі оплески).

Але, хлоп'ята, ви всі повинні знати, що наш ворог, який знаходиться за кордоном і який є ще всередині нашої країни він не втрачає надії вирвати владу у наших батьків, у ваших братів, у нас самих. Це ви повинні знати

Ви повинні знати, що ворогів у нас багато як за кордоном так і тут. Вороги ці різні. Наші вороги — це капіталісти, поміщики, фабриканти всіх країн, генерали, різні князі, денкінці, петлюрівці, махновці й інші контрреволюціонери. Частина їх сидить за кордоном і звідти веде свою роботу проти робітників та селян Радянської України, а частина заховалась, притаїлась, перефарбувалась і знаходиться ще в нашій країні. Всі ці вороги об'єднались зараз і провадять спільну боротьбу проти Радянського Союзу, проти робітників та селян.

На що зазіхають націоналісти

Проводять вони цю боротьбу зараз під прапором націоналізму. Це зараз головна зброя капіталістів, фашистів, усіх наших ворогів для обману, придушення й пригнічення робітників та селян. Всякі націоналісти, будь вони українські, російські, лемківські й інші, всі вони є вороги робітників та селян, агенти та помічники капіталістів та фашистів. Наша більшовицька партія завжди вела, веде і далі веде найнещаднішу боротьбу проти всяких націоналістів, як великодержавних російських, так і всяких інших.

Але хто зараз головний ворог націоналістів у нас на Україні? Головний наш ворог, головна небезпека — це українські націоналісти, які разом з капіталістами та фашистами готують війну проти Радянського Союзу, проти Радянської України. Про це говорить нам партія, про це

сказано в рішеннях листопадового пленуму ЦК та ЦКК КП(б)У.

Кожен із вас, хлоп'ята, повинен знати, що український націоналіст — це головний ворог у нашому будівництві на Україні.

Про що мріють націоналісти, про що вони думають і чого вони хочуть? Вони хочуть відірвати Радянську Україну від Радянського Союзу. Для чого це їм потрібно? Ви думаете для того, щоб краще жилося робітникам та селянам? Ні. Для того, щоб задушити робітників та селян. Для того, щоб продати робітників та селян Гітлерові, Пілсудському і різним іншим ворогам робітничого класу та селянства. Вони хочуть вирвати владу в робітників та селян і посадити владу колишніх поміщиків та капіталістів. Роботу свою вони провадять дуже хитро. Звісно, який же дурень із них скаже прямо, що ми, мовляв, хочемо відірвати

Україну від Радянського Союзу для того, щоб продати її капіталістам. Вони говорять так: ми хочемо Україну зробити самостійною, ми хочемо, щоб правила Україною тільки українці, ми хочемо, щоб Москва не втручалася в діла України. А ось, коли подивитись, про яких же українців вони турбуються? Ви думаете—про робітників та селян? Ні. Про тих, кого самі ж робітники та селяни України прогнали і в яких відібрали фабрики та заводи. Хто боїться зараз Москви? Хіба робітники та селяни України, хіба ми з вами, діти робітників та селян? Ні. Москви боються наші вороги. колишні генерали, поміщики, капіталісти, всі ті, хто пригнічував робітників та селян.

Ща таке Москва? Про це дуже добре говорив Павло Петрович Постишев, він говорив, що: «Нема більше Москви, старої дореволюційної в'язниці народів царської Росії. Цю Москву знесено великим Жовтнем, що знищив владу поміщика, фабриканта, куркуля, генерала, владу нагая і ланцюгів для робітників та селян.

Є нова Москва — центр Союзу Радянських Соціалістичних Республік, столиця батьківщини міжнародного пролетаріату і пригнічених трудящих мас цілого світу. Є нова Москва—центр тяження всього передового людства. Є нова Москва — символ боротьби за остаточне знищення кабали, експлуатації і пригнічення в цілому світі.

З любов'ю і надією дивляться в сторону цієї Москви пролетарі

й трудящі цілого світу. З ненавистю і злобою дивляться на неї капіталісти, поміщики, банкіри, всі сучасні рабовласники».

А хто ж ті, що дуже хочуть, щоб Україна не була зв'язана з Москвою? Хто ті, хто хоче відірвати Україну від Радянського Союзу, хто очолює всіх цих націоналістів? Звідки вони і чи відомі вони робітникам та селянам України? Так, хлоп'ята, вони відомі робітникам та селянам України. Але вони невідомі вам через те, що ви їх не спробували на своїх спинах, як спробували ваші батьки й матері.

Ось вам один із керівників націоналістів — прізвище його Коновалець. Він перебуває за кордоном і є запеклий ворог робітників та селян. Хто такий Коновалець? Це колишній полковник. Коли тут був Петлюра, Коновалець був начальником київської залози і не одну сотню робітників розстріляв у Києві. А тепер він кричить про те, щоб робітники та селяни України жили самостійно. Але хто ж повірить цим заявам ворога робітників та селян про те, що він хоче нам хорошого життя? Ніхто і ніколи ні за що не повірить.

А ось вам Скоропадський Павло. Теж націоналіст. Хто він? Великий поміщик, генерал, був гетьманом на Україні. І він здіймає крик, немов турбується про робітників та селян України. Але хто ж йому повірить, хто повірить, що всі ці люди хочуть кращого життя робітникам і селянам України? Ніхто їм не повірить.

Націоналісти злигались з фашистами Німеччини, панамі Польщі

Усі ці вороги робітничого класу та селян зговорилися з Гітлером про те, щоб відірвати Радянську Україну від Радянського Союзу.

Хто такий Гітлер? Вам, напевно, це відомо. Гітлер — це ворог нашої більшовицької партії, ворог робітників і селян, який знущується над робітниками та селянами Німеччини. Кращих людей із робітників та селян — німецьких комуністів, комсомольців і піонерів — цих кращих людей Гітлер кидає у в'язниці, розстрілює і вішає. І ось з цим ворогом робітників та селян Скоропадський і всякі інші наші вороги зговорюються, складають різні плани, щоб накласти свої ворожі лапи на Радянську Україну для знущення над робітниками та селянами. Гітлер намагається поширити свою владу, хоче забрати Україну і придушувати її, як Німеччину. Та нехай запеклий ворог робітників та селян знає, що ми не тільки не віддамо їм Радянської України, але поставимося зробити все, щоб допомогти робітникам та селянам Німеччини прогнати його і всіх капіталістів Німеччини і перетворити Німеччину на радянську більшовицьку республіку (оплески).

Гітлер і націоналісти зговорюються з польськими панами, яким теж хочеться дістати частину України. Навіть Румунія, і та простягає руки і не втрачає на біді дещо урвати від України, коли їй удалося провести свій план відриву України від Радянського Союзу.

Але робітники та селяни дуже добре розуміють їхні плани, во-

ни знають, що плани всіх цих ворогів спрямовані на те, щоб задушити потім Радянський Союз і сісти на шию робітників та селян.

Що ж робить наша більшовицька партія для того, щоб не віддати капіталістам Радянської України?

Вона зміцнює Радянський Союз. Вона зміцнює Червону армію, викриває всіх ворогів. Вона на всіх парах будує новий соціалістичний лад, де немає рабства, експлуатації і пригнічення. Вона виховує кожного робітника, кожного селянина в дусі зневажливості до цих ворогів для того, щоб перемогти їх по цілому світу. А що роблять націоналісти, які вдають з себе помічників робітників та селян? Вони, звісно, допомагають Гітлерові, допомагають польським панам і всім іншим ворогам робітників та селян посадити знову поміщиків та капіталістів на шию робітникам та селянам України. Ці вороги, націоналісти намагаються підбурити окремі відсталі елементи із українців проти росіян, євреїв і інших національностей. Їм удається іноді пролізти навіть в окремі школи і там ширити свій вплив.

Ось вам один приклад. В одній із шкіл Луганська був такий випадок: при виході з школи в наслідок того, що окремі учні були під впливом націоналістів, діти з української школи напали на єврейських учнів. Чи правильно зробили ці хлоп'ята? (Крики з місць: «Ні!»). Хто вчиться в цій

єврейській школі? Ті ж діти робітників та селян. На що ж робити те, що зробили окремі учні з української школи? Так, хлоп'ята, робити не треба. Ну що ж — одні українці, другі росіяни, треті євреї, четверті поляки, але ж ви всі діти робітників та селян. Навіщо ж сваритись? Навпаки, для того, щоб нас не перемогли капіталісти, нам треба разом об'єднатися, йти разом єдиним союзом, як ішла наша партія, як ішли робітники та селяни Жовтневих днів і йдуть тепер.

Готують війну проти країни Рад

Націоналісти утворюють різні підпільні організації в різних установах, школах, вишах тощо. Для чого вони утворюють? Для того, щоб вести підривну роботу, перешкоджати партії проводити свої заходи, підривати ці заходи, щоб гірше було робітникам та селянам. Вони, хлоп'ята, шпигують, організовують змови проти наших видатних робітників партії, проти тих, хто бореться за справу робітничого класу, за справу робітників та селян України. Ці люди, наприклад, склали змову забити Павла Петровича Постишева. Звісно, їх викрили.

А хіба ви не знаєте, хто такий Павло Петрович Постишев? У нас кожен піонер його знає. Через що ж хотіли його вбити? Через те, що він бореться з ними, викриває їх найнещадніше. Він разом і під керівництвом т. Сталіна бореться за дітей робітників та селян, за ваших батьків і матерів і, звісно, вороги хочуть, щоб таких людей у нас не було. Але нехай вони знають, що їм це не вдасться, нехай всі на-

Ось хлоп'ята, дивіться, щоб ні виші, інститути, школи й інші пролазили для того, щоб шкодити робітникам та селянам.

Є, звісно, і окремі вчителі, які так роблять. Коли ти росіянин чи українець, до тебе отак ставляться, а коли ти єврей чи поляк, то ставляться інакше. У нас у Радянському Союзі діти трудящих усіх національностей користуються однаковими правами і ми сильні саме тим, що у нас дружна сім'я дітей робітників та селян усіх національностей.

Націоналісти, всі наші вороги знають, що ми будемо виховуватись і в партії і в комсомолі бути такими ж відважними бійцями, якими є т.т. Сталін, Каганович, Молотов, Ворошилов, Постишев, Косіор і інші керівники нашої партії.

Націоналісти разом з капіталістами готують війну проти Радянського Союзу, готують збройне повстання, для цього вони створювали свої організації, мали свої військові організації, які організовували цю підготовчу роботу. Але наш вірний вартувий — ДПУ — їх викрив. Тепер, звісно, багатьох із них заарештували.

Націоналісти пролазять і в партію і в комсомол. Ось, наприклад, викрили Скарбека. Він з 1919 року був у партії. Ця людина, виявилось, друг Пілсудського. А для чого він проліз до партії? Він сам говорить, що для того, щоб вести роботу проти Радянського Союзу й партії. Пролазили ці вороги і в навчальні заклади, в академії, в різ-

ні виші, інститути, школи й інші. Пролазили для того, щоб шкодити робітникам та селянам.

Ось, хлоп'ята, як ведуть роботу наші вороги, спрямовуючи її проти робітників та селян, проти вас. Багато вони нам наробили всякої шкоди. Чому їм це вдається? Тому, що знову таки більшовики й комсомольці України своєчасно не викрили цих націоналістів, цих ворогів, не повели з ними рішучої боротьби, не викрили їх. Тут була притуплена класова пильність.

І от після того, як ЦК ВКП(б) дав вказівки, після того, як при-

Про помилки Скрипника

Цим націоналістам, ворогам робітників та селян, удалося взяти під свій вплив окремих, навіть визначних партійних працівників. Вони на Україні взяли під свій вплив Скрипника. Вони взяли його під свій вплив, облутали, посадили до нього за секретарів і помічників своїх людей — польських і німецьких шпигунів. Ці шпигуни прикривалися партійними квитками і провадили шкідницьку роботу. А Скрипник, потрапивши під їхній вплив, ішов у них на поведку, слухав їхні поради і намагався протаскувати в нашу партію те, що вони йому говорили. А те що говорила партія, не виконував. Він робив усе з їхньої указки, довіряв їм. Скрипникові партія вказувала, що він робить неправильно, що не таких людей собі добирає, але він не слухав.

Ось був, хлоп'ята, такий випадок: з ініціативи П. П. Постишева вигнали з партії одного з помічників Скрипника. Скрипник почав боронити його. А потім

їхав П. П. Постишев, виступив на пленумі ЦК партії з промовою і показав, які є помилки більшовиків та комсомольців України в цій справі, — після цього ми провели велику роботу і стали викривати націоналістів, виганяти цих ворогів із лав партії та комсомолу, з різних навчальних закладів, радянських і інших установ. Багато ми їх повиганяли, багатьох із цих ворогів позарештовували, і це зробили для того, щоб вони нам не перешкоджали працювати, будувати нове, хороше життя.

Виявилось, що ця людина була шпигуном. А коли партія виключила цього ворога з своїх лав, Скрипник бере його і робить професором. У своїх книжках Скрипник написав багато неправильного. Вчитися з його книжок нам, молоді, не можна. Дуже вже багато там чужого, ворожого. Дуже багато там написано того, що допомагає класовому ворогові, націоналістам. Вчитись нам, молоді, вам, піонерам, треба з книжок і вказівок т.т. Леніна та Сталіна. Ось тоді із нас і з вас будуть справжні більшовики, оборонці справи робітників та селян.

Скрипник, потрапивши в руки ворогів, націоналістів, працював так, як йому по суті підказували ці вороги, але не так, як вимагала наша партія. Скрипник підбурював українських трудящих проти російських. Усе російське, всю російську культуру, всі її досягнення він всіляко виганяв з України. Під носом у Скрипника сиділо багато ворогів, але він їх не

помічав. Чому він їх не помічав? Тому, що він був не згоден з правильною лєнінською політикою в національному питанні. Круг Скрипника об'єдналися націоналісти, вороги, чужі партії люди. Більшовики України зробили велику помилку, що прогледіли те, що робив Скрипник, прогледіли цей націоналістичний ухил, своєчасно не викрили його. Тепер наша партія викрила ці великі помилки Скрипника, викрила націоналістичний ухил у партії, багатьох із партії, із різних установ вигнала. але це не означає, що ми вже всіх націоналістів викрили, всіх виявили, хто підтримував те, що робив і очолював Скрипник і що робилось за його спиною. Треба й далі виявляти цих людей, цих ворогів робітників та селян. Нам треба й далі очищати від націоналістів, шкідників всі ділянки соціалістичного будівництва, щоб вони нам не перешкоджали будувати нове життя.

Що було б, хлоп'ята, коли б вороги робітників та селян, націоналісти, повернулись на Україну і взяли владу в свої руки. коли б їм удалося відірвати Україну від Радянського Союзу? Тоді заводи фабрики землі, які належать тепер робітникам та селянам, вони відібрали б. Комуністичну партію, комсомол розі-

гнали б, загнали б їх у підпілля, піонерську вашу організацію розпустили б, а частину піонерів разом з комуністами та комсомольцями розстріляли б. Для дітей робітників та селян закрили б усі школи і навчальні заклади, віддали б їх дітям поміщиків, капіталістів та куркулів. Газети видавати вам би не дозволили, видавали б свої книжки, чужі вам, у школи вам посадили б попів, од яких ви тепер одвикли. І гарячі сніданки в школах ліквідували б. Піонерські табори не влаштовували б. На курорти й санаторії посылати вас перестали б. а стали б посылати дітей поміщиків та капіталістів. Батьки ваші й брати ходили б безробітними.

Та на ваше щастя цього всього не буде, тому що їм ніколи, ні за що не добитись, щоб робітники та селяни віддали Радянську Україну в руки капіталістів і поміщиків.

Влада поміщиків та капіталістів нам непотрібна. А радянську владу, я думаю, кожен із вас буде рекомендувати встановити робітникам та селянам у цілому світі і не тільки рекомендувати будемо, а й допомагати будемо робітникам Німеччини, Японії, Китаю і всім іншим, щоб така влада, яка є в нас, як можна швидше була і в них.

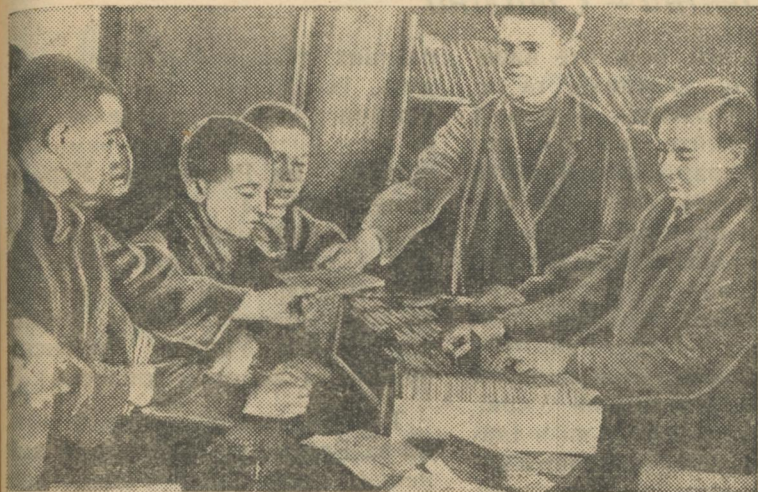
Станемо в перші ряди оборони країни

Що сказали, хлоп'ята, більшовики України на останньому пленумі і що говорять ваші батьки й брати, коли вони бачать озвірілу роботу наших ворогів? Вони ще раз твердо, на весь голос сказали: ніяким націоналі-

стам, ніяким ворогам ми Радянської України нізачо не віддамо. Замість того, щоб відокремитись від Радянського Союзу, батьківщини трудящих цілого світу, ми будемо зміцнювати цей Союз. Ми знаємо, що без зміцнення

цього Союзу, без дружної єдиної сім'ї нам не можна будувати соціалізм. Ми будемо будувати і далі нове, світле життя, будемо розгортати інтернаціональне виховання як серед робітників та селян, так і серед молоді та піонерів. Кожного робіт-

Ви повинні до цих з'їздів прийти ще міцнішими, ще з більшими успіхами в усій своїй роботі. Ви повинні допомагати в усій роботі вашим батькам, вашим братам. Ви повинні пильно стежити в школах і скрізь за класовим ворогом, повинні допома-

На фото: У бібліотеці ХТЗ

**Читайте
книжки,
краще
вчіться!**

ника, селянина, комсомольця, піонера, школяра будемо виховувати в дусі бойового ленінського інтернаціоналізму. Культуру—національну формою, соціалістичну змістом — будемо розвивати й далі. Нашу славетну Червону армію будемо зміцнювати, і кожен з нас буде готуватись стати в найперші ряди, коли це треба буде для того, щоб боронити нашу Радянську Україну, наш Радянський Союз (оплески).
Що треба зробити вам, піонерам, зараз?

Ось, хлоп'ята, незабаром XII з'їзд нашої комуністичної партії більшовиків України, незабаром збирається XVII з'їзд ВКП(б).

гати викривати цих ворогів. Ви повинні в школі і на вулиці, скрізь дружними бути, ще більше згуртувати свою сім'ю, незалежно від того, хто якої національності,—сім'ю дітей робітників та селян.

Вам треба краще вчитись, виховувати з себе хороші пролетарські кадри, які будуть гідні змінити наших більшовиків, комсомольців для того, щоб вивершити їхню справу.

Зміцнюйте дисципліну в школі, дотримуйтесь порядку в групі, бережіть громадське шкільне добро, не давайте нікому ламати його, зошити тримайте в чисто-

ті, робіть усе для того, щоб наша школа була зразковою.

Вивчайте військову справу, утворюйте планерні гуртки вчіть-ся добре, вивчайте танки, літаки, більше розвивайте самодіяль-

ність, більше давайте винаходів, виховуйте з себе влучних стрільців, добрих червоноармійців нашої більшовицькій країні, добрих будівників нового, світлого, культурного життя.

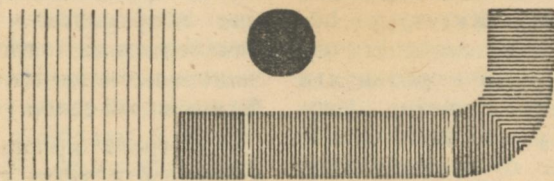
Гартуйтесь безмежно відданими справі Леніна—Сталіна

Завжди і скрізь бороніть нашу партію і владу робітників та селян, більше її любіть. Скрізь і всюди роз'яснюйте лозунги, постанови нашої партії Кожен із вас повинен бути більшовицьким агітатором і пропагандистом за нашу радянську владу. Більше любіть нашого вождя партії—тов. Сталіна (оплески).

Коли перед нашою партією, перед нашим комсомолбм, перед робітниками та селянами України ставлять питання — чи віддадуть вони Україну будь-яким ворогам, будь-яким націоналістам, вони всі відповідають, що радянську Україну ніколи, нізащо нікому не віддадуть. Але пройдуть роки, і цілий ряд наших

славних старих більшовиків підуть, їх змінять комсомольці і піонери. І коли поставлять таке саме питання перед нами—чи віддамо ми Радянську Україну комуністичній ворогів, комуністичній із націоналістів, — ми разом з вами відповімо, що для нас, молоді, для нас, піонерів та комсомольців краще смерть, ніж віддати Україну Радянську будь-яким ворогам (оплески).

Так ось, хлоп'ята, до боротьби за Радянську Україну, за зміцнення могутнього Радянського Союзу, до боротьби за справу нашої партії, за справу Леніна—Сталіна — будьте завжди готові! (Оплески, «Інтернаціонал»).

НАПЕРЕДОДНІ XII ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ТА XVII ВСЕСОЮЗНОГО ЗІЗДІВ

Н а з у с т р і ч XII — та — XVII

Сцену заливало сліпуче електричне світло. Уздовж сцени — довгий стіл, накритий червоною китайкою. На столі різні квіти, а між ними — преміювальні речі: гордовито поглядає бюст прикордонника-червоноармійця, який мужньо тримає в руках гвинтівку, радіоприймач, книжки, канцприладдя, глобуси...

— Кращі ударники навчання сьогодні одержать премії — промовив голова учкому Андрій Золотов.

Залом пронісся легкий шепіт:

— Кому ж, і що?

Першу премію одержує 5 загін 1 бази. Його нагороджено перехідним бюстом червоноармійця-прикордонника.

— Держіть свою премію, як прикордонник свій багнет, — говорить Андрій.

— Ми будемо ще краще боротися за висоти знань, за веселу й цікаву роботу ланок та загону, — запевнила Надя Лущик.

Потім одержали премії кращі піонери-ударники: Мая Майборода, Андрій Золотов, Андрій Таран, Готліб Мінда, Сальцевич Льова і інші.

ЗАВИРУВАЛА РОБОТА

Піонерська організація готується до партійних з'їздів.

Голова загонів, старости груп, ланкові, члени учкому подвоїли піклу-

вання за роботу на своїх ділянках. Вирішили:

— Провести академбої, конкурси на кращого математика, фізика, хіміка. Весело й цікаво організувати роботу ланок та загонів. Для цього залу чити комсомольців, учителів, батьків. Самодіяльними гуртками охопити всіх учнів. Вивчити біографії Леніна, Сталіна та всіх членів політбюро. Пере скласти індивідуальні договори.

3 цього дня завирувала робота.

«П'ЯТНАДЦЯТИРІЧНИКИ» ВЕДУТЬ ПЕРЕД

Загін Мінди Готліб за зразкову роботу завоював звання — «імени 15-річчя ВЛКСМ». Міцно тримає загін це почесне ім'я. В готуванні до з'їздів партії «п'ятнадцятирічники» подають зразки роботи.

— Завоювати право рапортувати з'їздам — поставили тверде завдання перед собою піонери загону ім. 15-річчя ВЛКСМ.

І справді, загін Мінди Готліб — кращий на Макіївщині.

Домна № 5 (до якої прикріплено загін Готліба) — краща домна заводу ім. Томського. Вона одержала третю премію у всесоюзному змаганні. А раз так — давайте змагатися з батьками!

Загін ім. Постишева не відстає

П'ятий загін 1 бази йде за прикладом «п'ятнадцятирічників». До звістки про з'їзди цей загін мало в чому відставав від загону Мінди Готліб. Він — кандидат на записання в «Червону книгу» кращих із кращих загонів та ланок Макіївщини.

А й справді. В ньому 51 піонер, розбиті вони на чотири ланки. Голова загону Петя Сулима добре вчиться сам і добирається, щоб усі так само добре вчилися. І от зараз успішність загону — 94,5%, відвідування — 99%. Та це їх не зовсім задовольняє.

Сулима Петя голова загону ім. П. П. Постишева

Тепер взялися допомагати відсталим. Ланка Марусі Ейвасової взялася підтягти чотирьох відсталих учнів.

Ланки змагаються між собою, на швидше й краще підтягнення відсталих учнів.

Облік у загоні поставлено добре.

Марусина ланка добре готується

Маруса Стружко — хороша ланкова. У неї в ланці десятеро дружних хлоп'ят. Маруса зразково організувала роботу в ланці. Її ланка першою взяла на себе зобов'язання готуватись до з'їздів і викликала на змагання 3 ланку.

Кращі ударники Макіївської ФЗД Майборода М. та Ейвасова М.

Тут краще від усіх зібрали подарунки для піонерів села: 138 олівців, 20 зошитів, 12 книжок, 14 фарб і ін.

У класі цього загону зразкова чистота. Ці хлоп'ята перші відгукнулися на пропозицію озеленити класні кімнати.

У загоні організовано самодіяльні гуртки: драматичний, фізкультурний, співочий. Гуртки охоплюють усіх піонерів.

Є юні таланти. Маруса Ейвасова добре танцює, Боря Печененко — завзятий фізкультурник, Кузнецова Зіна — художниця. Вона добре розмалює стінгазету «Ударник». Юра Чаплигін — юний технік. Він зробив радіоприймач, дуже цікавиться авіамоделлю справою.

Зараз піонери загону вивчають біографії вождів — Леніна, Сталіна і членів політбюро.

Такі перші показники готування до партійних з'їздів має загін імені Постишева.

Будуть ще кращі!

Марусина ланка добре готується

Добитися високої якості успішності — головне в зобов'язаннях. От Боря Рябошапка двоє своїх «зд» зобов'язався змінити на «добре», а «добре» — на «дуже добре».

В першому кварталі в ланці було 7 «нез», тепер їх немає зовсім

Всі ланківці змагаються з батьками. Організацією занять ланка теж може похвалитися. Коли зроблять уроки — починаються розваги. Маркварт Рая і Хміль Рая грають на гітарах, а Стружко Маруса з хлоп'ятами танцюють голак. Потім виступають «повперед» з різних країн і розказують закордонні новини.

Так ланка Марусі здійснює свою обіцянку — завоювати право рапортувати партійним з'їздам.

ВЧИТЕЛІ ДОПОМАГАЮТЬ НАМ

Відбулася вчительська нарада, де спеціально обговорювали це питання.

Марія Яковлівна Запорожець, груповод 5 «А» групи (загін ім. 15-річчя ВЛКСМ), першою взяла зобов'язання в готуванні до з'їздів партії.

Марія Яковлівна викликала на змагання інших учителів.

Анна Івановна Біласенко, Поліна Макарівна Рябошапка, Марія Іванівна Коністратенко, Ростислав Микитович Саак'янц і інші прийняли цей виклик. Вони допомагають цікаво й жваво організувати роботу загонів, керують самодіяльними гуртками, допомагають відсталим, борються за свідому дисципліну піонерів та школярів.

Так разом із старшими товаришами-вчителями по-бойовому зустрічаємо партійні з'їзди.

ВЕСЕЛО СТАЛО НАМ

Цих днів другого кварталу піонербази та учком разом з вождями та вчителями працюють надударно.

Мая Майборода — голова 1 бази,

Віра Карпукіна — голова 2 бази, голова учкому Андрій Золотов показали своє вміння керувати піонерами й школярами. Піонербаза та учком досягли корінного зламу в заняттях ланок і загонів проти минулого року. Нудоту вигнали геть. Замість нудоти до загону прийшли музика, співи, танки, гри — самодіяльність піонерів.

Загони змагаються на краще проведення дозвілля.

... Коля Чернов зірвався з місця і пішов танцювати. Йому в такт музики, плескали в долоні. За ним вибігли танцювати Маруса Хміль і Капа Базлова. 12-річний Вася Тищенко маленькими пальчиками перебирав клавіші баяна, даючи різноманітні веселі звуки.

У другому класі хлоп'ята біля патефона. Його одержала в премію 1 база.

Довго веселилися хлоп'ята. І дружно, з веселою піснюю —

... Эй, ребята, грянем песню про больших и про ребят. Про Сибирский край чудесный и про славный наш отряд...

— виходили із школи.

Веселі розходяться і в кожного на думці: ще більше й завзятіше працювати, ще більше здобувати собі знань.

Іти з перемогами вперед і вперед. НАЗУСТРІЧ XII та XVII з'їздам.

Пост «Дитячого руху»: Ф. ШУБНЯКОВ, М. ПОЛЯКОВ, А. ТАРАН. Донбас. м. Макіївка, ФЗД № 3

Імени партз'їздів

Про організацію конкурсу на кращий загін та ланку пропозицію подав піонер Коля Каленик. Ініціативу всі підтримали всі піонери:

— конкурс оголошено. Зараз же було розвішано плакати, на яких закликають піонерів

включитися до конкурсу, боротися за першість у змаганні.

Питання обговорили на зборах загонів, ланок. Назвати конкурс іменем XVII з'їзду ВЛКСМ — одностайно вирішили хлоп'ята.

Переможці в змаганні, що доб'ються повного виконання умов, одержать червоний прапор.

В день відкриття XII всеукраїнського з'їзду КП(б)У ми організуємо свято. На свято запрошуємо батьків-ударників, комсомольців. Підіємо перші підсумки конкурсу і преміюємо переможців.

Уже зараз хлоп'ята розгорнули боротьбу за першість. За першим пунктом конкурсу хлоп'ята організували в усіх групах гуртки допомоги відсталим. Почувається зрушення в роботі. Піонери, які погано вчилися в першому кварталі, зараз уже вчаться задовільно. Такі піонери, як Кержнер, Крижанівський, Остроушко вчаться на «добре».

Невід'ємною частиною боротьби за успішність є відвідування. Ще на початку першого кварталу, коли було погано відвідування, ми організували піонерські бригади для притягнення дітей до школи. На другий день після роботи цих бригад, з'явилося нових 19 чоловік. Навіть такі учні, як Довган, Чайкун, Якубів, що зовсім не відвідували, прийшли до школи. Тепер відвідування становить 96%.

Поряд із цими завданнями хлоп'ята поставили перед собою завдання добитись зразкової дисципліни. Жодний

вчинок порушників не проходить повз уваги хлоп'ят.

У наслідок цієї роботи ми зуміли перевиховати таких колишніх порушників, як Квосницький, Красногорський, Горик, Каленик С.

Піонери борються за чистоту, за охайність. Вони оголосили жорстоку війну всяким папірцям, лущайкам, шпильці, павутинню. Встановлено тверде чергування по школі й по групах. Чергові стежать за чистотою.

Останнього часу хлоп'ята добре організовують своє дозвілля. Під час перерв завжди можна почути лісню, веселу гру, оркестр. Систематично організовується художні вечори тощо.

Готуючись до партз'їздів, ми також організували гуртки самодіяльності: фізкультурний, драматичний, витівний, радіо, електротехнічний. Ці гуртки добре почали працювати.

Розгортання конкурсу на кращий загін, ланку ім. XVII з'їзду партії в розпалі. В ланках, у групах тільки й чути:

— Ми завоюємо першість!

Перший загін (голова загону Пініо) уже зараз бере верх.

XII всеукраїнський, XVII всесоюзний з'їзди партії більшовиків піонери вапнянської ФЗС зустрінуть гідно.

КОБЕЦЬ.

залізнична вапнянська ФЗС.

ПІОНЕРИ ШАХТИ „30“ ГОТУЮТЬСЯ ДО З'ЇЗДІВ ПАРТІЇ

(Рутченково)

Готування до партійних з'їздів викликало нову величезну хвилю ентузіазму піонерів Рутченковської шахти 30.

Піонери оголосили боротьбу за високу якість навчання, зразкову дисципліну, активну громадську роботу, організоване дозвілля, — завоюючи цим право рапортувати з'їздам партії.

2 ланка — ланкова Полякова — взяла зобов'язання закінчити навчальний рік з оцінкою «добре».

У 3 ланці Ольгівської є один відсталий — Гуринець. Ланка допомагає Гуринцеві ліквідувати «нез».

Ланка Ольгівської виявила 15 хлоп'ят, неохочених школою, й притягла їх до навчання.

Ланкова 1 ланки загону ім. Тельмана закінчила перший квартал з такими показниками: «добре» — 3, «задовільно» — 10, «нез» — жодного. Її ланка краще від усіх ланок організувала дозвілля днів відпочинку.

Цирк, кіно, художнє читання — стали кращими друзями піонерів ланки Старовойтової.

Організували червону книгу ударників навчання, фото-галерею, куди занесемо кращих ударників.

База ЮП оголосила конкурс на кращого фізика, математика та мовника з української мови. Організовано гуртки допомоги відсталим, академбій з різних дисциплін.

Готуючись до партійних з'їздів, база оголосила конкурс на кращий загін, ланку, кращого голову загону, ланкового.

Вчителі почали активно допомагати піонерам у їх роботі.

Учителька фізики Надія Степанівна Сидоренко відвідує збори загону ім. К. Маркса, взяла зобов'язання провести не менш, як дві розмови з техніки.

Вчитель - інструктор по дереву — Григорій Нестерович Потопахін керує конструкторським гуртком, що вже виробляє складні моделі. Зараз гурток виготовляє зимовий дитячий велосипед.

Інструктор слюсарної майстерні т. Полянський керує гуртком юних електротехніків. Вони зараз готують модель трамваю.

При базі ЮП працюють гуртки: авіо-будівельний, стрілецький, військової хемії та зв'язку, гурток першої допомоги, МОДР'у, безвірників, конструкторський, юних електротехніків, Фотогурток, радіогурток. Крім цих, працюють співочий, драматичний, музичний, фізкультурний, юних натуралістів, гурток витівників.

Ми робимо культвидазки в гуртожитки робітників, випускаємо стіннівки, проводимо розмови, читання газет та популярних художніх книжок.

Вивчили нові пісні — «Дальневосточную», «Встречный».

Сама робота в загонах та ланках стала набагато веселіша. Кожна ланка, кожний загін почали акуратно вести свої щоденники.

Частенько на засіданні ради бази ЮП можна бачити культпропа шахт-парткому, який приділяє нам багато

Піонери ХТЗ за випуском стіннівки

До з'їзду партії піонери оздобили школу гаслами, плакатами

уваги. Шахтний колектив комсомолу виділив 2 вожатих з виробництва.

Збоги ланок та загонів стали відвідувати кращі ударники виробництва. Першим прийшов кращий із кращих ударників шахти кадровиків — 45 років виробничого стажу, член партії, учасник Жовтневих боїв за червону Рутченківку — т. Ларін.

Палац культури відвів нам спеціальну піонерську кімнату для занять, виділив деякі інструменти для роботи наших гуртів.

Піонери стали акуратно виконувати піонерські атрибути: салют, девіз, носити червоні краватки.

Значно покращала політичовна робота в базі. Майже всі ланки та загони відгукнулися на заклик М. Горького та редколегії газети «Піонер-

ская правда» про збудування до дня відкриття 2 зльоту юних піонерів пам'ятника кращому юному лєнінцеві, що загинув за справу соціалізму — Павликові Морозову. Всього зібрано 60 крб., більше за всіх збрала ланка Ослівської та Старовойтської.

Ланки вивчають біографії Леніна, Сталіна та членів політбюро ЦК ВКП(б).

Зараз також проходить збір коштів на ескадрилью ім. Постишева. Ланки додатково збрали 70 крб. Більше за всіх збрала ланка Полякової.

Організовано похід піонерів та школярів в історію комсомолу.

Вожатий бази ЮП — З. ХАЙКІН.
Зразкова ФЗД.

ВЧИТИСЬ, БОРОТИСЬ ЯК І ЛЬІЧ

Я натрапила на цілий гурт хлоп'ят. Вони про щось голосно говорили і по-газували на якусь піонерську газету. Це рада 6 загону обговорювала матеріал «Гідно зустрінемо з'їзди партії».

— Великі виробничі подарунки готують наші батьки партійним з'їздам, — розказує вожата Тамара Бондаренко. — Ось і колгоспи наші, Дніпропетровської області, рапортують добрим показниками роботи — закінчили засіпку зернових фондів, взяли розподіляти наслідки господарювання.

— А нам треба, — говорить Деркачова Ліда, краща ударниця навчання, — підтягти всіх відсталих, щоб до з'їздів партії прийти з хоро-

Вожатий бази Дніпробуду Л. Борисов

шими показниками навчання. У нашій групі відстають чотири учні: Магала, Грекова, Пиріч, Крупська Л. До них треба приврялити кращих учнів і підтягти їх. Я зобов'язуюсь підтягти Люсю й допомогти їй ліквідувати «нези». У мене зараз з п'ятьох дисциплін «цілком добре», до кінця другого семестру я маю на меті мати з усіх дисциплін «добре».

За прикладом Ліди Деркачової всі члени ради загону взяли зобов'язання вчитись лише на «цілком добре» і підтягти 4 відсталих.

Чимало пропозицій внесли хлоп'ята.

— Почекайте, — підвелася рука. Слово забирає Терновський Коля — ланковий 1 ланки.

— Ми щойно говорили про готування до з'їздів партії, про те, що партія на всіх фронтах соціалістичного будівництва переможно веде пролетаріат до нових великих перемог. І про проведення революції — Леніна, Сталіна, дядька Павла Петровича Постишева, — говорили. У мене є пропозиція зв'язатися до мандрівки «10 років без Леніна ленинським шляхом», вивчити біографію Володимира Ільїча, його діяльність. — Літературу ми дістанемо в шкільній бібліотеці, — додав Женя Шуляков. — Можна також користуватися газетами, журналами.

Піонери з радістю підтримали пропозицію Коли Тернавського і вирішили влаштувати ленинський куток і приступити до вивчення біографії Ільїча.

На один із вечорів вирішили записати на збір старого більшовика — голову райміськради тов. Теличка.

комсомольця-інженера ДГЕС'у Льову Раткова — нехай вони нам також розкажуть про ленінську ДГЕС'у та участь комсомолу в її будівництві.

— Хороші пропозиції! Нумо ж взято й дружно виконувати їх.

**

О десятій годині піонери 6 загону були в бібліотеці.

— Ноно Вікторівна! Шостий загін хоче вивчити життя й біографію Володимира Ільїча Леніна. Просимо дати нам для цього книжки.

— Але ж у мене, діти, не вистачить для всіх книжок!

— Пошукайте, пошукайте гарненько. Підбрала щось десять книжок і віддала їх хлоп'ятам.

**

Щодня, вже третій день піонери 6 загону приходять до читальні. Вони вивчають біографію Володимира Ільїча Леніна. Ліда Деркачова читає про дитячі й шкільні роки Володі. Всі уважно слухають.

«Володя змалку був веселим, життєрадісним хлопчиком. 5 років він уже добре вмів читати, швидко засвоював прочитане, вивчав вірші».

Далі перегортаються сторінки: — «Володя гімназист». Про участь юнака-Ульянова в різних революційних гуртках, про зв'язок з робітниками.

Нарешті, Володимир Ільїч — революціонер, геніальний теоретик, вождь робітничого класу. Слухають хлоп'ята уважно, жодного слова не пропускають.

**

Сьогодні фігурує карта. Піонери вивчають місцевість, де перебував Володимир Ільїч Ленін.

1897 року Леніна вислали до Сибіру в с. Шушенське. Біля 30 пар різномовних оценьч замітушилися, бітають по карті.

— Ось і село Шушенське, — показує Вася.

— Так і є, — підхоплює інший. Червоним олівцем обводять цю місцевість.

Ленін готує скликання II з'їзду партії. Він стає на чолі більшовиків. Непримиренно бореться за перемогу пролетарської революції. 25 жовтня (7 листопада) 1917 року трудящі на чолі з Ленінською більшовицькою партією вигнали капіталістів і утворили пролетарську державу.

... Ленін — голова Ради Народних Комісарів. Невтомно працює Ільїч над організацією Комінтерну, над справою побудови соціалізму в СРСР.

— Як швидко перегортаються сторінки життя, — зауважив Худася Олекс.

... 21 січня 1924 року в Горках, недалеко від Москви, великий вождь помер. Але Ленінова партія під керівництвом кращого учня, вождя зсвітного пролетаріату тов. Сталіна, крокуючи вперед, будує соціалізм.

Незабаром XVII з'їзд ВКП(б). На з'їзді тов. Сталін підіб'є підсумки боротьби за соціалізм. Велике вчення Маркса, Леніна, Сталіна про побудову безкласового соціалістичного суспільства Радянський Союз перетворює в дійсність.

Зміцнити піонерські загони, небуваюлою якістю знань юних ленінців, рапортувати з'їздам нашої партії, — таке завдання вожатого.

Дніпрельстан.

ВСЕСОЮЗНИЙ КОНКУРС НА КРАЩОГО ВОЖАТОГО ТА КСМ ОСЕРЕДОК

Зобов'язання виконую

Зобов'язання, які я взяв у зв'язку з конкурсом на кращого вожатого — виконую.

Разом із сільським загonom ми опрацювали ухвали листопадового пленуму ЦК та ЦКК КП(б)У. Так само обговорили питання бойової зустрічі партійних з'їздів.

Готуючись зустріти партійні з'їзди, мій загін на сьогодні зібрав подарунки для підшефної школи с. Н.-Олександрівки: 50 книжок, 50 олівців, 20 зошитів, ручок, пер тощо.

На сьогодні ми організаційно змінили загін, ланки. Піонери носять червоні краватки. Взяті зобов'язання — організувати при загоні літературний,

фізкультурний, витівничий гуртки — уже виконав. Гуртки організовано, працюють.

Йде повсякденна боротьба за якість навчання. Жодного «неза» в піонерів мого загону немає. Ми ставимо завдання: піонери, що мають «задовільно», повинні добитись «добре». Ті піонери, які мають оцінку «добре», — на «відмінно».

Своє зобов'язання — завоювати честь бути в числі кращих вожатих на Україні — я виконаю будь-що.

МАРЧЕНКО Іван.

с. В.-Благовіщенка,
Кахівський р-н.

А ж дивуєшся!

Багато змінилося в роботі мого загону, від тоді як я включилася до конкурсу.

Що в моєму загоні нового? Поперше — збори загону ми проводимо два рази на місяць. Без пісні, гри, виступу нашого музгуртка зборів не буває. Щочетверга — ланкові заняття. Як не нову пісню, як не гру нову вивчаємо, так вчимо абетку Морзе. Завжди така жвавість, що й сама дивуюся.

Щоденники в нас не ті, що були колись — «слухали» та «ухвалили». Ні! Тепер такі: список ланки, список відвідування занять, хто відстає, хто кому допомагає в навчанні, договір на змагання. Про самі заняття записуємо в жвавій художній формі.

Тепер, готуючись до партійних з'їздів, ми особливу увагу звертаємо на якість навчання.

Недавно загін поставив інсценівку «Бунт підручників» (матеріал з «На

Юні музиканти 21 ФЗД (Харків)

зміну»). Час проходить весело, щоділовому.

Склали ми договір з нашим колгоспом. Ми зобов'язались шефствувати над молочною фермою (телят доглядати), над свинарнею (маленьких поросятко пестити). А колгосп купить нам загонний та ланковий прапориці, додатково виділив продукти на гарячі обіданки.

Ми тепер боремося з мишами. 68 пасток (піонерського виробу) розставили по колгоспних коморах. Багато

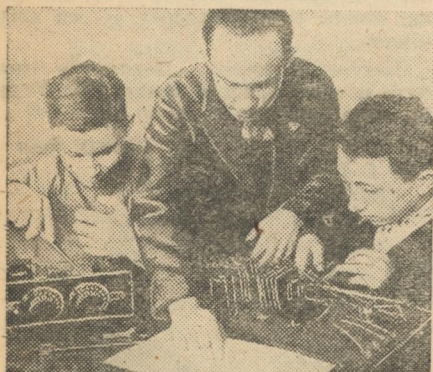
виловили, але ще не всіх. Доб'ємося, що мишей не буде.

І останнє, про що хочу я розказати вам, те, що всі сили прикладу для того, щоб мій загін вийшов передовим, щоб і я попала в число «150» найкращих вожатих України.

Вожата Фелікса ХАЙНАЦЬКА.

Черняхівський. р-н,
Нейборнська тімецька ШКМ.

КСМ осередок не стоїть осторонь

Юні техніки за роботою. На фото: Піонери бази ХЕМЗШ (Харків) ремонтують радіоапаратуру для села

Під час опрацювання умов конкурсу на кращого вожатого та КСМ осередок, ми, комсомольці **с. В. Благовіщенки** взяли конкретні зобов'язання. Тут же вожаті викликали один одного на змагання. КСМ осередок викликав на змагання КСМ осередок **Н. Благовіщенки**.

Не було — тепер є...

У конкурсі на кращого вожатого, куди я включився, я взяв ряд зобов'язань. І коли раніше в моїй базі не було щоденників ланок, загонів, то тепер вони є. Коли раніше не було жодного самодіяльного гуртка, то тепер є: співочий, фізкультурний, радіо,

Про це написали до районної газети.

Зобов'язання незабаром перетворилися в діло. Вже організовано бібліотеку, світовий ліхтар, стінну газету добре обладнано зимовий фізкультмай-данчик тощо.

Секретар КСМ осередку завжди ходить на піонерські збори, практично допомагає нам у роботі ланок, загонів. З його ініціативи ми організували семінар піонерактиву.

Тов. **Сегін** (партприкріплений) дуже добре допомагає в роботі піонерів. Він через райгазету звернувся листом до всіх партприкріплених до піонерів, щоб вони давали максимальну допомогу в піонерроботі, викликав їх на змагання.

Бути в шерезі передових, як ніколи добре поставити роботу піонерів — ось наше завдання, і цього ми доб'ємося.

І. МАРЧЕНКО..

с. В. Благовіщенка, Кахівський р-н, Одеська область.

літературний, витівничий. І не тільки організовано їх, а вони вже почали працювати. Коли раніше не було жодного загонного вожатого, то тепер вони є, а цього добився.

Вожатий Г. ЗАБОЛОТНИЙ.

Сталіно, Щеглівська ФЗД.

У Козятині мовчать

Багато часу минуло від дня оголошення постанови ЦК ВЛКСМ про всеоб'язний конкурс на кращого вожатого, на кращий КСМ осередок. Але що до цього козятинським райкерівникам? Хай, мовляв, інші собі змагаються, до цього нам діла мало—заявляє голова РБ ДКО та секретар РК.

Далеко йти не треба, візьму за приклад свою залізничну базу. У мене в базі 10 загонів, 5 груп. Чи можу я один управитися з усіма загонами? Безумовно, ні. Проте жодного вожатого з виробництва мені не дають.

Ходив уже я й до секретаря осередку ЛКСМУ і до секретаря партосеред-

ку Гохтеля просити допомоги. Так вони покрутять головами, пообіцяють, на цьому й ділу край.

Я включився до конкурсу, я прагну стати в число передових вожатих. Хочу, щоб моя база вийшла передовою. Але осередок та РБ ДКО мені не допомагають.

Чи довго триватиме така «робота»?

М. ОЧАРЕНКО.

Ст. Козятин, Залізнична ФЗД № 5.

Від редакції: Ми вимагаємо від вінницького ОБ ДКО ОК ЛКСМУ винних в ігноруванні конкурсу притягти до КСМ відповідальності.

У центральному штабі конкурсу

▼ Недавно під головуванням т. ЗАТОНСЬКОГО, з участю секретаря ЦК ЛКСМУ тов. КРАЄВСЬКОГО, відбулося засідання центрального штабу конкурсу на кращий КСМ осередок в керуванні піонерами та кращого вожатого.

▼ Штаб затвердив т.т. ХВИЛЮ та ФУРМАНА заступниками голови штабу тов. ЗАТОНСЬКОГО, а також виділив оперативну п'ятірку.

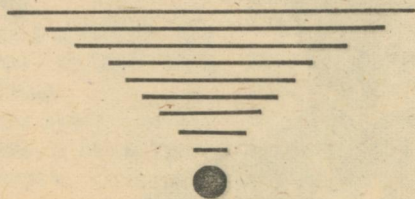
Штаб затвердив план на найближчий час.

▼ Для КРАЩИХ КСМ ОСЕРЕДКІВ встановлено 15 ПРЕМІЙ: три оркестри, дві кіно-пересувки, бібліотеки тощо.

▼ Для КРАЩИХ СЕКРЕТАРІВ КСМ ОСЕРЕДКІВ встановлено 55 ПРЕМІЙ: патефони, бібліотеки, велосипеди.

▼ Для КРАЩИХ ВОЖАТИХ встановлено 166 ПРЕМІЙ: патефони, костюми, годинники, велосипеди, фотоапарати, подорожі по Україні.

▼ Для 150 НАЙКРАЩИХ СЕКРЕТАРІВ КСМ ОСЕРЕДКІВ ТА ВОЖАТИХ — УЧАСНИКІВ КОНКУРСУ В ТРАВНІ 1934 РОКУ БУДЕ ОРГАНІЗОВАНО ЕКСКУРСІЮ — ХАРКІВ—МОСКВА—ЛЕНІНГРАД.

Шлях Миші Бродського

(ХЕМЗШ Харків)

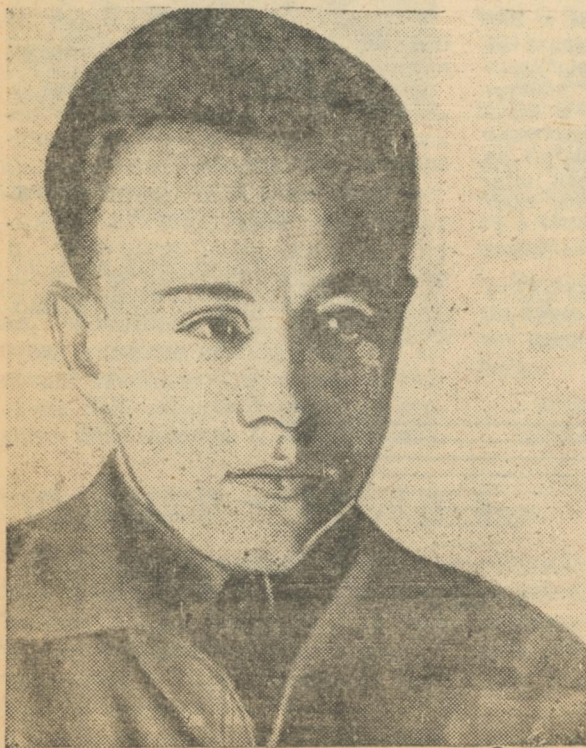
У червоному кутку модельного цеху ХЕМЗШ ішли збори комсомольського осередку. На порядку денному стояло питання про стан роботи в підшефній 61 ФЗС.

Зав. школи тов. Лисенко докладав зборам про тяжкий стан школи, — в школі не закінчили ремонту, штат викладачів далеко не повний і не відповідає вимогам школи своєю якістю. Сніданків у школі не було. ДСВ, самодіяльні гуртки не працювали. Піо-

нервожатого нема ще з минулого року. В школі не почувается піонерського активу. Досі не організовано ланок, загонів.

Комсомольці, старі робітники цеху по-діловому обговорювали заходи до оздоровлення школи та піонерорганізації. І от, як один із заходів підняти школу, вирішили:—надіслати до 61 ФЗС одного з кращих комсомольців, члена партії Мишу Бродського.

Це було півтора роки тому.

МИША БРОДСЬКИЙ

Миша — член партії з 1932 року, член комсомолу — з 1926 р., член бюро КСМ осередку, один із найкращих ударників цеху.

— Він зуміє поставити роботу в школі, він і там зуміє показати себе справжнім ударником, — говорили комсомольці.

Заводський комітет підтримав думку осередку. Модельник 3 розряду Миша Бродський став базовим піонер волатим хемзівських піонерів при 61 ФЗС.

ПЕРШІ КРОКИ.

Важко було комсомольцеві, необхідному з роботою серед дітей, починати працювати. На допомогу стали волаті інших хемзівських піонерських баз, заводське бюро піонерів.

Миша ввійшов до школи. Він зацікавився і полюбив її. Тримав міцний зв'язок з цехом, заводським комітетом комсомолу і це дало добрі наслідки.

Закінчили ремонт у школі, організували сніданки, запряцювали учнівські організації, турки.

За допомогою комсомолу школа оздоровилась.

ДЕЗОРГАНІЗАТОР СТАВ КРАЩИМ ЛАНКОВИМ.

В 4 групі «А» бійка, купа хлоп'ят борюкається на долівці, кулаки не різ б'ють — де спина, де ніс, де голова. Ініціатор бійки — піонер Ляоня Лисак.

Вчитель після лекцій провадить збори. Він говорить про хуліганство в школі, про Ляоню Лисак.

Миша напружено думає: «Ляоня Лисак здібний хлопець, з нього треба зробити доброго піонера».

Через п'ять днів голова загону Гафт отолонус, що сьогодні відбується піонерський збір,

Робітний день ніколи закінчується. Піонери збираються в класній кімнаті...

За столом сидить літній робітник — хто це? — це батько Ляоні Лисак, старий робітник ХПЗ.

Ось він одержує слово:

— Лише тому, що в нашій армії була залізна дисципліна, ми перемогли в Жовтневих боях. Залізна дисципліна нашої комуністичної партії допомогла збудувати нові заводи, фабрики, домни, колтосни. Без дисципліни жити не можна. Ляоню, в тебе її нема. Ти, радянський учень, піонер, ти не можеш ним бути, коли ти хуліган. Я викликаю тебе на содмагання за кращу дисципліну — ти в школі, я на заводі.

Договір підписали під грім смісків.

...4 ланка п'ятого загону — найкраща в загоні. Тут найкраща організована допомога відсталим, найцікавіше проходять збори.

Ланковим тут Ляоня Лисак. Він добре вчиться і сам допомагає відсталим.

«БОРЕМОСЬ ЗА ВИСОКУ ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ.

Піонери 3 загону бази ХЕМЗП, опрацювавши підсумки листопадового пленуму ЦК та ЦКК КП(б)У, відразу взялися готуватись до партз'їздів. В основу готування хлоп'ята поклали боротьбу за якість навчання. Розгорнуто призов ударників навчання ім. XVII партз'їду.

Калиниченко, що зовсім не відвідував школи з неповажних причин і мав погану успішність, тепер повернуто до школи. До нього приєднали сильного учня Білоцерковського. В наслідок цього Калиниченко вирівнявся з усіх дисциплін. Богданович був раніше дезорганізатором, тепер поводить добре. Коврига, що мав «мези», за допомогою Водоп'яна тепер має задовільні оцінки.

В нашому загоні вперше почали працювати гуртки, як от біологічний, першої допомоги, фото та інші. В організації цих гуртків допомагають нам батьки та педагоги. Батько Гарус керує фотогуртком, педагог Твердохліб — фізичним, педагог Трутень — біологічним.

Старанно готуються хлоп'ята до зимової перерви. Домоглися від підшефного модельного цеху заводу ХЕМЗШ того, що він у подарунок дітям до XVII партв'їзду робить 30 пар санчат.

Харків, база ХЕМЗШ, 3 загін».

(З газети «На зміну» від 20.XII 1933 року).

16.XII—33 року третій загін зібрався повністю. «По долинам и по взмор'ям» — залунала найулюбленіша пісня.

Раптом пісня переходить у радісні привітальні вигуки: до кімнати входять старі робітники ХЕМЗШ — тов. Данген і тов. Богданович — батько піонера, що сидів на третій партії. Старий тов. Данген зніяковів, його очі тепло вем'хаються хлоп'ятам, що радо вітають його.

— Так, історія нашого заводу дуже цікава, — почав свою розмову робітник, що закладав завод своїми руками.

Перед хлоп'ятами проплили картини... як німецька фірма будувала ВЕК як робітники ВЕК'у боролись за Жовтень, як могутній ХЕМЗШ виконав першу п'ятирічку за 3½ роки. Великі фото-альбоми доповнювали цікаву розмову тов. Дангена.

**

18 грудня на заводі почулись дзвінкі дитячі голоси. Це — піонери-мандрівники на чолі з Мишею мандрують по заводу і вивчають його.

КОМСОМОЛЬЦІ З ЦЕХУ — В ПІОНЕРІВ.

Щойно закінчилися уроки.

В кімнаті 5 групи «А» Миша Бродський провадить цікаву розмову з піонерами про рішення листопадового пленуму ЦК та ЦКК КП(б)У. З іншими піонерзагонами провадять розмови його помічники-комсомольці з модельного цеху, загонів піонервожаті, педагоги.

Миша зумів залучити до активної роботи комсомольців з цеху. Його загони цілком забезпечені піонервожатами. Загони вожаті працюють добре, найкраща з них — Жєня Дерєвєва.

Добре працюють піонерські загони. Збори й уся робота загонів та ланок проходить за планом. На зборах провадяться цікаві розмови, гри, пісні, танки. Зараз багато піонерів вирушили в мандрівку по новобудовах.

Півтора роки вже працює Миша з піонерами. Набагато він виріс і політично і своїм загальним розвитком. Він любить свою роботу і не хоче її міняти на іншу.

Миша Бродський один із перших включився до конкурсу на кращого вожатого.

Миша добрий вожатий, з нього треба брати приклад.

П. Довгополов

Як організувати снігові гірки

Найулюбленіше місце збору дітей у зимку — снігові гірки. Де добре обладнана гірка, хороші санчата, там завжди можна побачити веселу, завзяту юрбу хлоп'ят у чудовому настрої, з палаючими задоволенням рожевими обличчями.

Побудова, обладнання та катання з гір повинно притягати більше уваги від викладачів, фізкультури, піонервожатих та фізкультуртиву.

На великий жаль, кількість гірок у нас занадто мала, а якщо й є, то вони виникли явсьй випадково і технічно не обладнані.

1. СПРАВЖНЯ ГІРКА.

Частіше трапляється можливість зробити снігову гірку на різних земляних схилах, пагорбках, неглибоких канавах з наявністю достатнього місця для пробігу та зупинки санчат без будь-яких перешкод. Також чимало в нас є гористих берегів, що спадають на замерзлу річку.

Всі ці місця, що мають не дуже круглий спуск, треба заздалегідь оглянути, щоб запобігти нещасним випадкам.

Перше, на що треба звернути увагу, це:

1) щоб нахил гори не був дуже крутий, не більше, як під кутом у 30° ;

2) у підніжжі гори повинно залишитися стільки вільного місця, щоб його вистачило для повної зупинки санчат після розгону;

3) на шляху нахилу гірки не повинно бути ніяких вибоїв, юрбків, які заважали б ковзанню санчат;

4) навколо місця, де розташовано гірку, приблизно на віддалі 5 м., не

повинно бути дерев, чаркалів, будинків тощо.

Гірка повинна мати снігову або льодову поверхню. Бажано, щоб з обох боків гірки був насипаний сніговий вал, заввишки 1 метр.

2. СНІГОВА ГІРКА.

Снігові гірки краще робити ведалеко від місць, де постійно збираються хлоп'ята. Наприклад, у дворі або на спортивних майданчиках школи, при піонерських клубах, у дворі житлового тощо. Добір місця для гірки повинен відповідати таким вимогам:

Гірки першого варіанту роблять тоді, коли є достатня кількість снігу. На фундамент снігової гірки накопити кілька великих комів снігу і покласти їх один біля одного. Далі, з допомогою дерев'яної лопати або збитих із дощок шкеребок, підгорнути й накидати на коми снігу і зразу ж його утрамбувати, зробивши нахил не більше, як під кутом у 30° .

Роблячи гірку, треба її потроху збризувати («цементувати») водою.

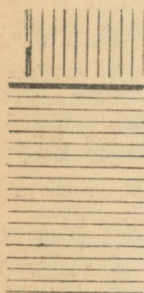
По закінченні основної роботи треба залізною лопатою підірвати гірку з боків і добре облити водою.

Перед будівництвом бажано скласти план і зробити креслення, щоб гірка відповідала таким вимогам:

1) висота й довжина повинна мати таке співвідношення, як 1:5 метрів.

2) ширина нахилу, як 2—3 метри, а з боків невеличкий борт заввишки 30—50 см.;

3) на вершині самої гірки треба зробити невеличкий рівний майданчик, де можна було ставити санчата перед спуском. Обсяг майданчика повинен

Лаштуються
в путь

бути не більш, як 2х2 мт., з обох боків треба поставити невеликі бар'єри.

4) Боки гірки слід робити так, щоб був кут у 45°.

3. ГІРКА З ДЕРЕВ'ЯНОЮ ОСНОВОЮ.

Майже при кожній школі, житло-коопі, дитмайданчику є досить різного лісоматеріалу: дошки, балок, стовпів тощо. Ось це й буде основним фундаментом для збудування нашої нової гірки.

Зробити це зовсім не важко. Насамперед слід відшукати підходящий майданчик з площею приблизно 2 х 2 м. Майданчик повинен стояти на чотирьох стовпах заввишки від 4 до 10.

метрів. З трьох боків на височині 1½ м. знаходиться бар'єр, а з четвертого боку прироблено жолоб, що стоїть на товстих балках (завишки приблизно 2 метри). Боки жолоба також мають бар'єри, висотою до 1 метра.

Для того, щоб піднятися на гору, до одного з боків гірки треба зробити сходи. З лівого боку сходи мають невеличкий жолоб, щоб піднімати санки.

Перед закінченням побудови гірки жолоб спуску треба полити водою.

Гірка після цього зовсім готова прийняти веселу юрбу хлоп'ят із санчатами.

За бойові ради загону

У школі с. Попівки, Червоноградського району, готувалися до Жовтневого свята. Треба було оздобити школу гаслами, плакатами. Вожатий Ус Іван цілі дні бігав, мов опшарений: малював плакати, лозунги, давив по стінах, прибивав їх. А в цей час хлоп'ята ходили з кутка в кутку і нічого не робили. Коли ми запитали вожатого: — чого це ти, Ваню, сам прибиваш гасла? Він відповів, що коли сам зробить, то буде певен, що зроблено, а на піонерів він не покладається.

Так працювати, безумовно, не можна. Бо тут вожатий підмінив піонерів.

А таких фактів, або подібних, на жаль, багато. Вони свідчать, що не скрізь у нас правильно організовують роботу.

Керівництво з боку вожатого має бути конкретне, через раду загону, індивідуальні розмови з ланковими, з окремими піонерами. Вожатий повинен скерувати увагу **самих** хлоп'ят на потребу виконання того чи того завдання. Не треба, щоб вожатий робив сам, треба, щоб піонери самі, власними силами зробили це. Роль вожатого — спрямувати їх на правильний шлях, допомогти розібрати незрозуміле питання та дати пораду, як зробити завдання скоріше, краще.

Ми трохи відхилилися від теми. Мова йтиме про раду загону. Рада загону має керувати всією роботою піонерорганізації. Адже до неї входять «вершки» піонерів, актив. Отже, від того, як працюватиме рада, як вона здійснюватиме своє повсякденне керівництво ланками, як через раду, вожатого керуватиме всією ро-

ботою — залежить робота **всього** піонерського загону.

Ось, приміром, рада 3 загону 1 бази друкарні ім. Блакитного (Харків). У загоні — 60 хлоп'ят. Усі вони вчаться в шестих групах. Рада складається: з голови загону, помітлого, секретаря, ланкових, голів груп та вожатого. Рада збирається раз на декаду. Питання розбирають найрізноманітніші. Головне ж — це керівництво ланками, питання боротьби за якість навчання, самодіяльні гуртки.

Ми потрапили на одне із засідань ради. Цього разу обговорювали два питання:

- 1) Про договір на змагання між 3 та 1 загонами.
- 2) Звіт 2 ланки — ланкова Ігнатенко.

Рада загону — штаб піонерських начальників

Голова загону Вася Гусаков оголосив засідання відкритим. Сміхотливі обличчя втихомирились. Почалась ділова робота. Словом для підсумків змагання має Бондаренко.

— Сказати правду — ми перемогли. Накреслені в договорі на змагання пункти про академій ми виконали, про гурток витівників — виконали, організували, працює, про... І все за нами. Правда, багато ми недоробили. Ось, візьміть кульпоходи. Замість трьох разів ми були два рази. Не всі піонери охоплені індивідуальним змаганням, у нас покищо лише 40 ударників. У договорі, що ми його складаємо зараз, на честь партійних з'їздів, ми повинні всі ці прогалини ліквідувати.

Доповідь закінчено. Виступає Козленко, потім Медведіна, Усенко (голова штабу змагання). Всі вони відзначають великі зрушення й потребу не здавати темпів, не віддавати червоний перехідний прапор, цілком виконати передз'їздівський договір. Видно, що самокритика тут на належній висотині.

Далі звітує 2 ланка.

— Ми маємо 11 чоловіка. Всі піонери ходять у краватках. Салютують. Жодного відсталого немає. Але ось хиба — мало ми збираємось. Останні збори — навіть не пам'ятаю, коли й були.

Сипляться запитання:

— Скільки збрали інтернаціональних п'ятачків?

— Хто з ланки запізнюється та яких ланка вживає заходів?

— Як ланка вважає — чи Козленко справжній ударник, чи ні?

Ігнатенкова відповідала. Але відповіді були негативні.

Ухвалили:

Роботу вважати за недостатню. Мало чіткості, змагання між окремими

ми піонерами немає. Зробити от що... І ухвалили ряд конкретних пропозицій до практичної роботи надалі.

— Любо, ти хоч у наступному турі змагання не підкачай! — зауважила вожата Мотя.

— Добре, — сказала Ігнатенкова, — Не я буду, коли як слід не візьмуся...

**

Запитайте першого-ліпшого піонера 58 ФЗД — який загін найкращий, і вам скажуть: **третій.**

І справді, із 60 піонерів немає жодного відсталого.

Були відсталі — Коваленкова Мотя, Веремій Шура, Мороз, але їм допомогли Медвінська та інші, і вони підтяглись.

Останнього часу в загоні «не вистачало» 3 піонерів. Курило, Підлісна, Слободянова залишили школу.

— Треба повернути, — сказав голова ради загону Вася.

Другого дня Безбатченко, Козленко, Медвінська попрямували додому до невідвідувачів. І, дивись, — уже через день ці троє — Курило, Підлісна, Слободянова прийшли до школи.

Загін твердо став на шлях перебування. Із загону вигнали геть нудоту.

У такого загону треба навчитись, як практично працювати раді загону, як керувати піонерами, спрямовувати їхню увагу на виконання завдань, що поставлені перед піонерорганізацією.

Отже, за бойові ради загонів, за чітке, правильне керівництво вожатами!

Про пiонерські ланки

Я хочу поділитися досвідом роботи ланок. Укомплектували їх ще на початку навчального року. В ланки організовували з бажання пiонерів — в яку ланку хотіли йти пiонери, туди й ішли. Кожна ланка має не більш, як 10—12 пiонерів. Ланкового та помічника обирали на зборах ланки самі хлоп'ята.

На початку ж року провели семінар пiонерактиву, де ґрунтовно опрацювали структуру пiонерорганізації, питання про те, як треба керувати ланкою, загоном, як скласти план роботи, вести облік, про значення пiонерських атрибутів.

Крім цього, ми щомісяця скликаємо звіт пiонерського активу, де обговорюємо «вузькі» місця й накреслюємо шляхи дій надалі. Такі зльоти дають багато користі пiонерським начальникам для керівництва ланками, загонами.

Коли ми вкомплектували ланки, в деяких групах до ланок входили або самі дівчата, або самі хлопці. Таке явище ми вчасно застерегли.

Тепер про саму роботу.

Працюють ланки за планом, складеним на кожен місяць. План роботи ланка складає на своїх зборах. Ось, наприклад, план роботи 2 ланки 1 загону на листопад місяць:

1. Провести розмову серед непiонерів про Жовтневу революцію. Доручено Пінісовій, термін — 4-XI.

2. Перевірити виконання договору на соцзмагання між 3 та 2 ланками. Термін — 18-XI.

3. Організувати політбій. Доручено Чопорнякові. Термін — 14-XI.

4. Систематично читати газети про події «у нас і в них». Доручається Щербаній і так далі.

Такі, приблизно, плани в усіх ланках. Правда, є ще ланки, які складають плани неконкретні, загальні. З тими ланковими я провожу інструктивні наради, розмови, і вони виправляють ці помилки.

Ланка свою роботу провадить здебільша в школі після лекцій. Заняття ланок триває не більш, як 30—45 хвилин.

А от з дозвіллям у нас ще погано. Правда, в загонах дозвілля у нас доб-

ре організовано, але в ланках поки ще цієї роботи не розгорнули.

Тепер про соцзмагання.

Всі ланки змагаються між собою. Договори на змагання складають самі ланки. Їх подають до ради загону на перевірку. Індивідуальне соцзмагання розгорнуто теж у кожній ланці. Договори між пiонерами знаходяться у пом'януваного, який стежить за їх виконанням.

Як же ми організували перевірку виконання зобов'язань?

Наприкінці першого кварталу ми оголосили рейд перевірки соцзмагання. Ланки перевіряють договори між пiонерами на своєму зборі. І відзначають, що тов. Іванов такі то пакти виконав, а такі — ні. Висновки подають голові загону. Рада загону перевіряє виконання договорів між ланками з відміткою — що виконано, а що ні. Висновки перевірки індивідуального змагання та ланок рада загону подає раді бази. Рада ж бази перевіряє виконання договорів між загонами.

Наслідки ми висвітлюємо в стінгазеті та на окремій дошці соцзмагання.

Облік.

Всі ланки моєї бази мають щоденники. Облік веде помічник ланкового. До щоденника записують усе те, що робить ланка. Причому, записують не в формі протоколу, а коротко, своїми словами, в художній формі. Правда, в деяких ланках облік покищо ведеться по-старому, з протоколами — «слухали», «ухвалили». З цим ми, звичайно, боремось.

Взімкнувшись до конкурсу на кращого вожатого, я звертаю увагу всіх вожатих на те, — чи правильно побудовано роботу ланки в моїй базі? Чи достатня їх робота? Безумовно, це не все. Але давайте обміняємося досвідом! Давайте спрямуємо свою увагу на те, щоб наші ланки справді працювали! Бо робота пiонерської організації вирішується в ланках — у правильній їх побудові, в чіткому керівництві.

Вожатий бази м. Вапнярки
(Вінницька обл.) — ГЛУЗМАН.

Лозівські піонери — шефи телят

Третя ферма радгоспу «Комуніст» відома своїм племінним скотом. Навесні 1933 року ферма вже мала телят. Вони вимагали до себе великої уваги, піклування.

Наші друзі

На початку листопада секретар комсомольського осередку тов. Зигун разом з піонервожатим скликав спеціальні піонерські збори. Тов. Зигун працює в радгоспі зоотехніком, а тому добре знає, якої піонерської допомоги потребує радгоспівський молодняк. Одностайно вирішили прикріпити піонерзагони до телят.

Піонер-шеф веде щоденник, де докладно записує всі відомості про своє теля. Якщо робітники своєчасно не напувають телят або дають недоброякісний корм, піонери в ту ж мить сигналізують про це зоотехнікові або гуртоправу. 28 телят, підшефних піонерам, добре себе почувають, виляють на свіжій і чистій підстилці і

незабаром вони стануть багатотудійними коровами.

Багато піонерів засвоїли, що вирощувати корів — справа надто відповідальна й вимагає спеціальних знань. От тому вони організували гурток вивчення тваринництва. Гуртком керує молодий фахівець-комсомолец — зоотехнік радгоспу з ферми.

Піонери колгоспу «Червоне село» допомагають вирощувати телят не тільки колгоспові, а й індивідуальним колгоспникам — переважно тим, що придбали телят після постанови Раднаркому СРСР та ЦК ВКП(б). А от, щоб допомогти піонерам «Червоного села», «комуністовці» — не дбають.

Лозівські піонери показали добрий почин. Треба всім колгоспним та радгоспним загонам у них повчитися.

Лозівський район, Харківської обл.

Наші друзі

Х. Рубін

ВОЖАТИЙ — МАЙБУТНІЙ ◆ ПЕДАГОГ ■

Мишу Остапчика, слюсаря з виробництва, виділено на роботу вожатого. Миша полюбив роботу з піонерами, пройшов різні курси вожатих, цілком поринув у цю роботу, бо в нього і **нахил** є до роботи з дітьми. Миша став справді вожатим фахівцем, кваліфікованим спеціалістом своєї комсомольської навантаги.

Він би довго навіть і не задумувався над цим питанням, бо видно ж одразу: любить хлопець вожатівство. Але як же не задумуватись! Що ж то за спеціальність така — вожатівство? Хіба зрівняєш цю спеціальність з якимось твердим фахом тракториста, який, кваліфікуючись, має перспективу вирости в техніки, а потім і в інженери... «Ну, а я? Вожатий... А чим це?».

Ось це і є **основне** питання, яке так турбує і бентежить Мишу.

Постава цього питання цілком справедлива. Маючи за свою основну спеціальність — вожатівство, чи можна далі зростати, стати техніком своєї справи, а потім і інженером?

На мою думку можна. І насамперед така перспектива можлива для комсомольця з виробництва, що має нахил до вожатівства і любить піонерську роботу.

Працюючи **методистом бази чи районного бюро**, це вже не просто вожатий. Тут потрібна більша кваліфікація, більше знань, і теоретичних і практичних, ніж вожатому. Якщо в тебе є достатні практичні знання й досвід роботи вожатого загону, треба набути цих знань у теорії (через республіканську школу) і літи працювати методистом.

Методист — це вже є **постійний** кадр комуністів і комсомольців, що кваліфікувалися на методичну роботу в галузі вожатівства. Методист повинен досконало знати техніку педагогічної організації роботи в загонах і здійснювати методичне керівництво вожатими загонів.

Можна досягти і вищої підготовки в справі вожатівства (через вищу центральну школу піонерпрацівників, факультет КДР) — набути кваліфікацію методиста обласного будинка КДР, викладача з питань комітету в районних та обласних школах, вищах тощо.

Отже, вожатівство — це не лише мати кваліфікацію вожатого. Можна в цій галузі поширювати свою кваліфікацію, домогтись вийти в техніки і навіть в інженери вжати в свою справу.

Робота вожатого, вміння й знання, що потрібні для вожатого тісно пов'язані з **фахом педагога**. І ЦК ВКП(б) в своїй історичній постанові про школу від 5 вересня зназначає потребу:

«Опрацювати спеціальні заходи щодо добору піонервожатих, закріплення їх на роботі, підвищення їхньої загальної й спеціальної педагогічної кваліфікації, розглядаючи їх, як цінний резерв, щоб готувати нові педагогічні кадри».

Отже, крім зростання і підвищення кваліфікації в галузі вожатівства (піонерроботи), у вожатого, що любить свою справу і має нахил до неї, є перспектива також бути добрим педагогом, спеціалістом шкільної справи, спеціалістом з педагогіки, педології тощо.

Вожатий піонерзагону!

Коли ти хочеш підвищити свою спеціальну комдитрухівську та педагогічну кваліфікацію, одержувати повсякденну допомогу для роботи в загоні ЮП, ти повинен вступити до—

„З К П“ (Заочних курсів п'онервожатих) при журналі „ДИТЯЧИЙ РУХ“

Кожен слухач „ЗКП“ одержуватиме протягом 6 місяців друковані лекції, літературу, завдання, поради та консультацію через наш журнал.

Навчання на курсах безплатне.

Заповни й відріж анкету, що на звороті цього, наліпи 20 коп. марку й надішли до ЗКП.

По одержанні заяви та анкети тобі буде надіслано навчальний план та програму.

Редакція журналу „ДИТЯЧИЙ РУХ“

Наліпити
поштову
марку

ХАРКІВ,

вул. Карла Лібкнехта, № 76

ЗКП (Заочні курси піонерробітників).

На 2-й набір.

Адреса відправителя

До заочних курсів піонервожатих при журналі „ДИТЯЧИЙ РУХ“

ЗАЯВА

Надсилаючи при цьому анкету, прошу зараху-
вати мене слухачем „ЗНП“.

Зобов'язуюсь виконувати всі завдання, що бу-
дуть на мене покладені за навчальним планом.

Підпис.....

1934 рік.

АНКЕТА

СЛУХАЧА ЗАОЧНИХ КУРСІВ ПІОНЕРВОЖАТИХ

1. Прізвище, ім'я та по батькові
2. Рік народження..... 3. Стать.....
4. Ссцстан..... 5. Соцпоходження.....
6. Партійний та КСМ стаж
7. Яку виконує зараз роботу.....
8. Освіта.....
9. Стаж піонерської роботи
10. Точна адреса: село..... район.....
- області, місце роботи

Підпис.....

Відомості правильні

Секретар КСМ осередку

54690

